

UFO

undidentified flying objects

INFORMATION

NUMMER **3** 1974

I detta nummer bl. a.:

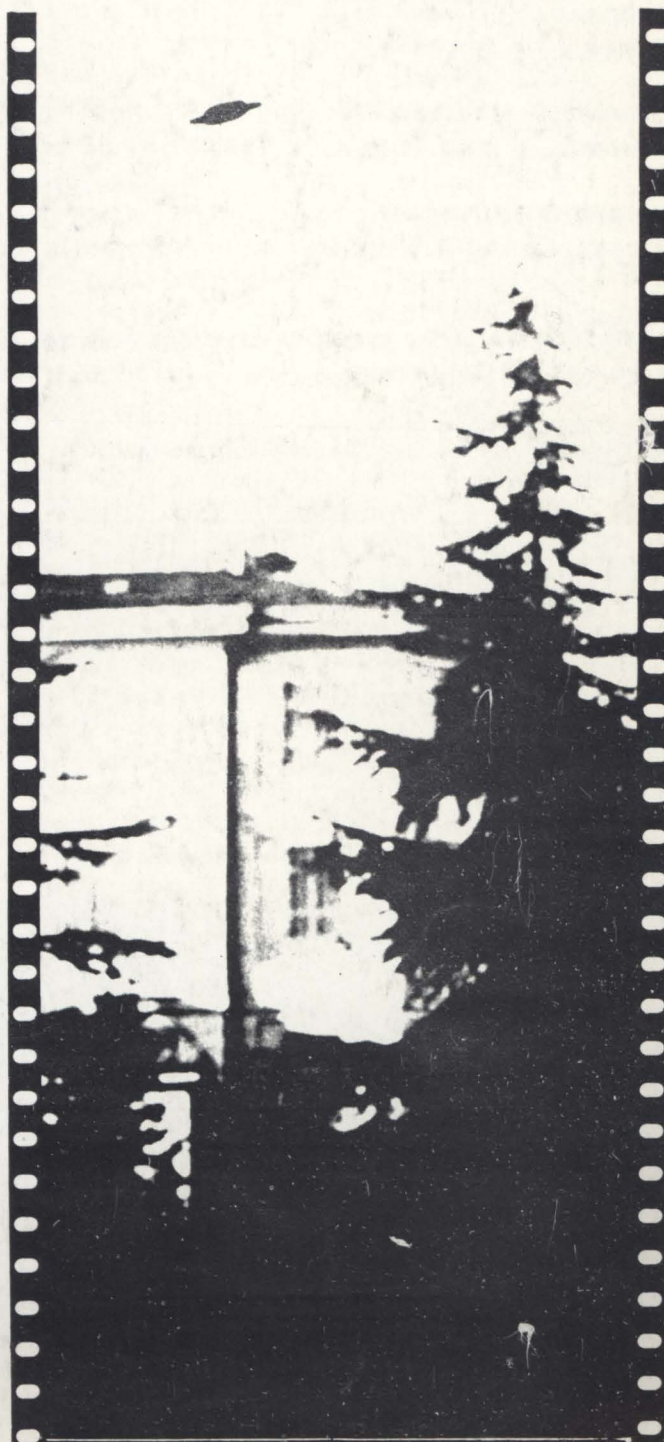
**VÄSTSVENSK KVINNA
BESÖKTE UFO
PÅ TELEPATISK VÄG!**

**EFFEKTIV MARINER 10
HANN MED BÅDE VENUS
OCH MERKURIUS!**

**STILLAHAVSOMRÅDE
NYKÄND "DÖDSZON"**

**KLASSISKT UFO-FALL:
SMÅLÄNNING
NÄRSTUDERADE
UFONAUTER**

*Gott Nytt År-hälsning, eller vad?
I varje fall dok den här UFO:n upp
på nyårsdagen i år över schweiziska Lugano.
Bilden togs av en amatörfotograf
när den passerade Hotel Washington. Se vidare sida 24!*

I REDAKTIONEN

Olle Ohman — Bevakning av utländska publikationer.
Översättningar, textbearbetning, redigering.
Tel 0340/308 44

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.
Tel 0141/198 21

Övriga medarbetare: Gunborg Gustavsson, Anita Hedman, Lars Nilsson, Florent Sickenga, Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg.

LAY-OUT

Olow Petersson

ANSVARIG UTGIVARE

Carl-Axel Jonzon. Tel 0141/701 91

UFO-INFORMATION

trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

PRENUMERATION OCH MEDLEMSSKAP

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonzon

- ☐ För artiklarna svarar författarna.
- ☐ UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till "Olle Ohman, Fack 8, 430 20 Veddige" eller "UFO-SVERIGE, Box 311 591 03 Motala 3".

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Fantastiska rymdskildringar behöver inte stämplas som bluff	s 1
Rapport från riksstämman 1974	s 2
Intensiv närstudie av UFO med besättning Skadat tefat landade för reparation	s 4
Två vigselringar över Hässelby Kyrka	s 7
Det stora maskregnet 1 maj 1946	s 7
Djävulstriangeln - ökad kyrkogård för flygplan och fartyg	s 8
Datorn och bibeln överens: Det "fattas" en dag i förfluten tid!	s 11
Flygvapnet undersöker UFO-fenomen	s 12
Edward Condon död	s 12
Fyra flickor upplevde en period av UFO-iakttagelser sommaren -73	s 12
Kom Inanna farande i rymdens ocean?	s 15
England bombades med is	s 16
Mariner 10:s rymdfärd stor framgång	s 18
Två planeter utforskade samtidigt!	s 18
UFOs över Gotland?	s 21
Skogsarbetare såg ljudlöst fenomen	s 21
landa	s 21
Hypnotiserades av rymdman - fördes telepatiskt upp i UFO!	s 22
Klen uppslutning från lokalgrupperna	s 25

UFO-observationer, gåtfulla händelser

Rapportera till
UFO-SVERIGE!

Ring 0141-701 91 (kvällstid)
eller skriv.

VÄRLDSORMEN — VIMAANA II

av Ing. Lehel Répits

Detaljerade anvisningar för konstruktion av en "generator" grundad på den universella rörelseprincipen, den cykliska spiralrörelsen.
(Offsettryck — 50 sidor — A4-format — Rikt ill.)

Beställes genom UFO-Motala,
box 311, 591 03 Motala

Pris 25:—

FÄLTFORSKARE

Anmälan om intresse för befattning som fältforskare görs till UFO-Sverige, skriftligen eller per tel. 0141-701 91 (kvällstid).

Personer som antages till fältforskare erhåller kostnadsfritt Handledning vid fältundersökningar samt Identitetskort.

FANTASTISKA RYMDSKILDRINGAR BEHÖVER INTE STÄMPLAS SOM BLUFF

Bluff eller kanske en av UFO-historiens största personligheter? Ja, vem vågar egentligen uttala sig tvärsäkert om George Adamski - den märklige kontaktman och UFO-forskare som vid sin bortgång den 23 april 1965 var 74 år gammal. Alla omdömen om honom måste bli klart subjektiva - men ett är säkert: vad som än sägs till hans för- eller nackdel, nog har han åtminstone lämnat spår efter sig i mänsklighetens historia!

Jag fick aldrig tillfälle att möta honom personligen men väl andra människor, som sammanträffat med denne säregne man. De tycks alla ha den uppfattningen, att han var en god och varmhjärtad människa, som livligt intresserade sig för vår världs framtid.

Detta torde framgå av de budskap han säger sig ha fått att förmedla till jordens befolkning. Huruvida nu dessa budskap härrör från utomjordiska intelligenser eller ej kan vi tills vidare lämna därhän. Enligt min åsikt är denna fråga på intet sätt den viktigaste.

Långt betydelsefullare anser jag det vara, att de meddelanden han lämnat eftervärlden vill vara till gagn för folken på jorden. Var och en som läst hans böcker med någon eftertanke, kan säkerligen intyga att det finns mycket av kloket, medmänsklig omtanke och godhet i hans budskap.

Vi kan väl också vara överens om att det sätt på vilket vi "klampar omkring" i naturen och överhuvud taget umgås med varandra i längden knappast kan vara uthärdligt. Om man håller detta i minnet, framstår George Adamski och Daniel Fry närmast som riktmärken och bärare av sanna idéer och livsideal.

Vad vår värld i dag behöver är ett övermått av godhet, kärlek och förståelse. Detta är den enda framkomliga vägen att uppväga de negativa krafter, som f.n. tycks behärska allt liv på jorden.

Visst finns det anledning att se kritiskt på George Adamski - i varje fall kan man ställa sig frågande inför hans uppgifter om att månens baksida skulle vara bebodd! Bestickande är också hans tal om påstådda färder med rymdskepp och måltider med vackra rymdkvinnor som gäster vid ett bord fyllt med grönsaksrätter. Jag har inte för avsikt att försvara Adamski, men jag skulle vilja peka på de möjligheter som finns att väga problemen kring honom på ett annat sätt än det gängse. Synen på Adamskis personlighet kan vidgas liksom överhuvud taget på de personer som uppgett sig vara kontaktpersoner och ha företagit resor i rymdfarkoster.

Dessa personligheter behöver alls inte kategoriskt avvisas som lögnare eller som alltför fantasifulla. Det behöver i deras berättelser inte vara fråga om medvetna lögn. I stället kan det vara så, att rapportören har påverkats av krafter, vilkas förmåga vi ej känner.

George Adamski hävdar att han besökt ett rymdskepp och även intagit måltider där med vackra, människoliknande varelser. Detta låter i många människors öron helt otroligt och stämplar Adamski som lögnare. Men låt oss anta följande:

Någonstans i universum finns intelligenser som besöker oss och tar kontakt med vissa slumpmässigt eller måhända medvetet utvalda personer. Kan det inte vara så, att dessa intelligenser kontakter oss telepatiskt? Vi tror oss uppleva en direkt, verklig kontakt men så skulle då inte vara fallet. Under sådana omständigheter kunde ju också Adamski ha varit utsatt för något slags "bedrägeri" (i varje fall ett sinnenas bedrägeri) utan att han själv kunnat konstatera detta.

Sannolikt förekommer det krafter av okänt slag, som kan angripa oss på sådant sätt att vi inte har möjlighet att värja oss. Vi saknar förmåga att skilja vad vi kallar den "riktiga" verkligheten från denna okända. En högre utvecklad civilisation äger inte endast en bättre mekanisk-teknisk nivå utan befinner sig också på ett högre andligt plan och denna kombination kan sannolikt ge för oss jordevarelser förbryllande effekter. Människor som utsättes för dessa okända krafter kan till och med lida skada - i lindrigaste fall stämplas som lögnare och bedragare.

Jonzon

RAPPORT FRÅN RIKSSTÄMMAN 1974

Så har vi då haft riksstämma också 1974, närmare bestämt den 20.4. Platsen var Dahlbergsgymnasiet i Jönköping och för det praktiska arrangemanget stod Jönköpings UFO-Center. Den som hann fram i tid genom ett lördagsjaktat Jönköping kunde i fråga om sedvanliga årsmötesfrågor konstatera att centralgruppen fick ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret samt fick förtroendet att verka som centralgrupp också för det kommande året. Av räkenskaperna framgick att UFO-SV:s verksamhet under 1973 kostat 27.699:13 kr och att räkenskaperna balanserade på 2.306:13 kr. Kassören kunde i sin berättelse konstatera att kostnaderna ökat mer än dubbelt jämfört med året före och att utvecklingen i stort sett beräknades följa samma spår även i fortsättningen. Samtidigt har också inkomsterna ökat, om än i mindre takt. Fortfarande har därför ganska stora privata tillskott i kassan varit nödvändiga. En viss optimism kunde ändå skönjas därigenom att underlaget för UFO-Information ökat stadigt. Men, sades det, om man har en förstärkt UFO-rörelse och ett mera långsiktigt arbete för ögonen, då kan man inte undgå behovet av ganska stora kapitalinsatser för att kunna ta viktiga kliv framåt. Summan 100.000 kr nämndes som en minimibudget, vilket tjänar till att illustrera att vi fortfarande i hög grad måste förlita oss på frivilliga bidrag om vi skall kunna fortsätta att utvecklas. Stödfonden står således öppnare än någonsin för alla bidrag, små och stora.

Ett nytt program

Centralgruppen presenterade den introduktionsskrift som man arbetat med en tid. Denna ger en översikt av hur UFO-SV ser på UFO-frågan och har därför också

funktionen av ett princip- och handlingsprogram. Den intresserade, som vill lära sig mer om vår organisation, kan få de flesta frågor besvarade genom att studera detta häfte, som omfattar 42 sidor. (Häftet kan rekvireras från centralgruppen). Programmet utvecklar och preciserar en rad områden inom UFO och skapar förutsättningar för en ökad stabilitet och samförstånd inom organisationen. Riksstämman antog enhälligt denna skrift såsom det för UFO-SV. giltiga programmet.

Nya medlemsavgifter

I fråga om medlemsavgifter beslutades att konstruktionen med en grundavgift för en UFO-grupp och därutöver en viss avgift per medlem skulle avskaffas. Det har visat sig att detta inrymmer flera praktiska och administrativa olägenheter både för grupperna och kassören som ansvarar för att stadgepliktiga avgifter flyter in. Som nyhet bestämdes nu att en enhetlig avgift på 50 kr skall utgå för UFO-grupp oavsett medlemsantal. Ett gruppex. av UFO-Information skall fortfarande ingå i detta belopp. Detta gäller redan för avgiften för 1974 varför beslut från föregående års riksstämma om 10 kr per medlem skall lämnas obeaktat.

Beträffande grupper med stort medlemsantal eller grupper som av andra skäl kan bidra med en större avgift rekommenderades att sådana bidrag i stället skall kanaliseras till Stödfonden.

Den externa "stämma"

Vid 14-tiden kunde de interna förhandlingarna avslutas. Redan kl 15.00 samlades man emellertid igen, denna gång i en församling som utökats betydligt av intresserade och nyfikna från allmänheten. Dessa fick tillfälle att lyssna till C.A.

Riksstämmans "expertpanel": från vänster Carl-Axel Jonzon, Ewert Mårtensson, Lehel Répits och Florent Sickenga.

Jonzon, som kort berättade om UFO-SV. för att därpå övergå till att presentera några av de mest intressanta UFO-händelserna under året. I den händelse det i lokalen befann sig någon helt oinitierad bör dessa redogörelser ha verkat både omskakande och övertygande.

Lehel Répits kunde i sitt föredrag redogöra för egna forskningar rörande driftskonstruktionen för ett flygande tefat enligt principen om den universella virvelrörelsen. Denna rörelseform genomsyrar, enligt Répits, allt i universum, från den minsta partikeln till planetsystemens och galaxernas uppbyggnad. En motor byggd på denna princip skulle bli en integrerad del av universum, fullständigt i harmoni med dess lagar. Om hans teorier är riktiga ger den oss inte bara en energikälla med den maximala effektivitet som naturen uppställer, den är också outtömlig och extremt billig att utnyttja, därtill helt giftfri. Répits är ivrig att sprida sina ritningar som underlag för experiment. Vem som kommer först med konkreta och användbara resultat, beroende på faktorer som pengar, tid och nit m.m., är oviktigt. Det väsentliga är att världen behöver det nu mot bakgrund av sådana varningsskott som energikris, råvarubrist, miljöförstöring och en felriktad teknik och vetenskap. Répits är också nogga med att framhålla att hans arbeten gäller nyupptäckter av en teknik och en vetenskap som stått i högsäte i svunna kulturer på jorden och presenterar mängder med indicier för detta antagande. Har Répits funnit lösningen på världens energiproblem och lagt grunden för en ny vetenskap och teknik? Är det också lösningen på tefatens problem? Den som mer ingående vill bedöma dessa frågor bör göra det genom att från centralgruppen rekvidrera häftet "Vimaana II".

Som en påtaglig påminnelse om vår nuvarande teknik fortsatte så Florent Sickenga med att med hjälp av stillbilder presentera amerikanska och ryska rymdprojekt. Intressant att se var bl.a. vackra bilder från våra grannplaneter Mars och Venus.

Om de förevarande föredragshållarna tenderat att bli något omfattande i sina redogörelser var förhållandet det motsatta med Sven Schalin, som ersatte en sjuk Olle Öhman på en av programpunkterna. Då stämman dragit långt ut på tiden blev det en kort engagerande framställning om den personliga utvecklingen i synen på detta med UFO. Säkert var det många som med särskild uppskattning minns detta inslag.

En drygt timplång utfrågning och diskussion följde som avslutning. Som "expertpanel" agerade Lehel Répits, Florent Sickenga, Ewert Mårtensson och Carl-Axel Jonzon. Denna afton förekom ett urval av frågeställningar som väl passade panelen, där var och en kunde utveckla tankegångar inom sitt resp. fack. Även om några enskilda frågor dyker upp i stort sett år från år är det uppenbart att diskussionslusten och rikedomen på ämnen och frågeställningar är så omfattande att detta förmodligen ensamt skulle kunna fylla ett program för en sammankomst som denna.

Förhoppningsvis uppfriskade av nya erfarenheter kunde de närvarande efter åtta timmar, eller vid 20-tiden, återvända till sina hemorter. Under alla omständigheter kunde Jönköpings UFO-Center tillräkna sig ett par nya medlemmar, en trevlig om än marginell effekt av en riksstämma som också i ekonomiskt hänseende kunde ros i hamn. Avskräckta blev inte heller Köpings UFO-Förening som kunde tillkännage att man avsåg att bli 1975-års arrangörer.

Jan Noor

INTENSIV NÄRSTUDIE AV UFO MED BESÄTTNING SKADAT TEFAT LANDADE FÖR REPARATION

72-ÅRIGE ÖVERMONTÖREN GIDEON JOHANSSON HAR HAFT FLERA MÄRKLIGA UPPLEVELSER AV UFO-KARAKTÄR UNDER SITT LIV. I NÅGRA ARTIKLAR LÅTER HAN UFO-INFORMATIONENS LÄSARE TA DEL AV DE SÄLLSAMMA HÄNDELSENA. I DET HÄR SKILDRADE FALLET FRÅN 1959 FICK HAN ETT OVANLIGT GYNNSAMT TILLFÄLLE ATT PÅ NÄRHÅLL GRANSKA EN UFO-BESÄTTNING, SOM UTAN ATT LÅTA SIG STÖRAS AV HANS NÄRGÅNGNA OBSERVATIONER FORTSATTE ATT REPARERA SIN FARKOST!

Gideon Johansson var vid tiden för den händelse han här skildrar i aktiv tjänst som övermontör vid Brusafors Hällefors kraftab. Han var bosatt i Mariannelund i Småland. I fråga om underliga upplevelser har han i flera avseenden varit "mest gynnad" person och delar här med av sina erfarenheter till oss.

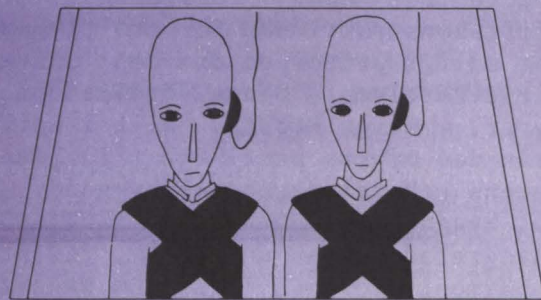
- Någon av de sista dagarna i september 1959 blev det kl. 18.55 strömbrott i Mariannelund med omnejd. Jag var anställd hos Brusafors Hällefors men hade också hand om ställverken vid Smålands Kraft.

Jag var på väg ut från min bostad för att utföra mitt servicejobb, då jag strax utanför dörren mötte min son Rolf, som då var 25 år. Han undrade vad det var fråga om och jag genmälde att det tydligen rörde sig om totalt elkraftbortfall. "Ja, det är ju becksvalt överallt", sade han, "men titta - där uppe i luften över Verdandihuset, vilket ljus!"

Jag kallade ögonblickligen på min hustru och ropade till henne att det var ett flygplan som fått motorstopp och som förmodligen skulle störta rätt över huset och vålla katastrof. "Skynda dig fort ut", skrek jag.

Vi såg nu, att det inte kunde vara ett flygplan. Farkosten stod nämligen stilla i luften, och vi enades om att det måste vara en helikopter. Men vi kunde inte höra ett ljud från den. Den kom sakta singlande nedåt och tycktes ämna landa i min lilla täppa. Föremålet stod nu nästan stilla i höjd med isolatorerna på ledningsstolpen. Det vinglade betänkligt och lutade i skarp vinkel ned mot oss, där vi stod och tittade uppåt. Vi kunde tydligt

Beskrivning av varelserna ombord på tefatet:

1. *Storlek:* de var små, ungefär i samma storlek som våra 14-15-åringar.
2. *Huvudform och ansikte:* Hög hjässa, inget hår på huvudet, inget skägg. Jag fick ett allmänt intryck av att stå inför asiater, kanske kineser. Blek ansiktsfärg.
3. *Ögon, öron, näsa, mun:* Ögonen var vackra och "pryde upp" deras utseende. Blicken var mycket genomträngande och skarp men verkade ändå vänlig. De verkade dock spända och uppmärksamma vid detta tillfälle som kanske inte var så trevligt för dem. *Ögonfärg:* grönaktig med mörk pupill. *Öronen* påminde om våra men var mycket små, "som musslor av liten art". *Näsan* var lång och smal. *Näsborrarna* var små som på en katt. *Munnen* var liten och läpparna mycket tunna. Käkpartiet tycktes dåligt utvecklat.
4. *Utstrålning:* varelserna utstrålade "något".
5. *Klädsel:* ett slags uniform i vitt med breda, ramsvarta band över axlar och

se två egendomliga människor därinne. Farkosten vred sig åt höger och kom mot toppen på ett litet rundformklippt lönnträd, som stod i trottoarkanten på Hantverkaregatan.

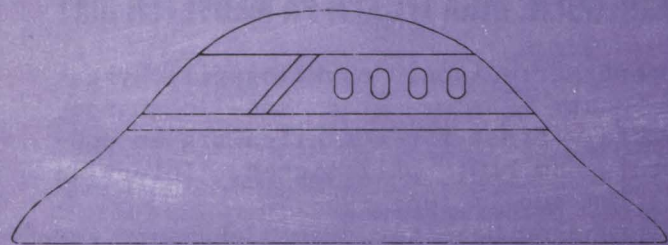
Den rutschade ned efter trädets grenar, som skadades, varvid ett krasande ljud hördes. Farkosten kom på kant ned mot gatan - dock utan att röra vid asfalten! - och låg nu svävande en halv meter över gatuplanet.

Metodisk reparation – blixtsnabb avfärd

Tefatet använde ingenting att stödja sig på utan svävade i luften och gungade hela tiden med långsamma rörelser som en båt på sjön dagen efter en storm. Under tiden reparerade en besättningsman någonting därinne. Man hade tydligen fått en skada som gjorde farkosten nästan manöveroduglig, men den kunde dock sväva.

bröst. Korslagda bälten eller selar som de var stadigt fastspända med. Inga utmärkelser eller emblem. Snittet på kläderna gav intryck av 1800-tal.

6. *Beväpning*: några vapen syntes inte till och det fanns trots uniformeringen ingenting militärt över varelserna.

Så här såg det tefat ut som jag iakttog den 30 september 1959 på Hantverkaregatan. Det var ingen stor farkost - längden kunde vara högst fyra meter. Jag har den uppfattningen att den inte var rund utan snarare något avlång. Höjden torde ha varit något över två meter.

Materialet var plåt, omkring 10 mm, och det såg ut som tjock pansarplåt. Jag uppfattade det som om ytan var hamrad. Farkosten verkade gammal och "sliten" med undantag för rutan och det intensiva ljuset i dess inre. Själva utförandet gav intryck av 1800-talsteknik.

Jag stod i min port vid Hantverkaregatan *ungefär tre meter framför dem*. Läget var utmärkt och jag kunde studera dem intensivt från närhåll. Ombord fanns ett kompakt vitt ljus, vars intensitet jag vare sig förr eller senare upplevt maken till.

Den upplysta rutan hade rundade hörn. Den var halvrund och lutade bakåt som på ett flygplan.

Med andra ord: rutan utgjorde en del av den runda kupol som tefatet bildade. Innanför rutan satt nu till vänster endast en av de två ombordvarande. Den som suttit till höger hade gjort sig fri från sin sele och höll på att reparera något under rutans kant. Jag kunde höra dova knackningar inifrån.

"Reparatören" återvände i synfältet och intog sin plats. Han spände mycket snabbt på sig selen. De två besättningsmännen såg varandra stint i ögonen några ögonblick och farkosten började därefter långsamt sväva mot Storgatan, en sträcka på omkring 35 meter.

Jag följde med vid sidan om den.

Vid stoppranden stannade den ett ögonblick, släckte ljuset och försvann ögonblickligen.

Avfärden gick så snabbt att jag inte såg vart farkosten tog vägen!

Jag frågade Rolf som befann sig lite längre bort om han hade sett något. Men nej! De startade tydligen blixtsnabbt rätt upp i rymden.

Senare har jag kommit att tänka på att jag ögonblicket efter starten nog kände ett luftsug omkring byxbenen.

De kunde inte tala – men jag förstod dem

Jag vågar påstå, att de där två "människorna" som befann sig i farkosten inte kunde tala. Jag kunde tydligt se, att de inte rörde det allra minsta på sina små munnar och läppar. De såg endast varandra rakt i ögonen.

När jag försökte få lite kontakt med dem genom att vinka med handen och le så hjärtligt som möjligt, spärrade de endast upp ögonen för ett ögonblick. Varje gång någon av varelserna såg mig i ögonen var det, som om jag fick vetskap om vad som hade hänt dem. Jag visste inom mig vad som hade hänt dem - jag visste, att de kommit för nära någonting. Det var de som hade orsakat elkraftbortfallet. På morgonen följande dag gick jag direkt till felstället och fick då se hur fasledarna såg ut.

Tydligen hade de kommit för nära linjen. Ledarna var kraftigt belagda.

Omkring en halvtimme efter denna händelse fick jag svåra stickande smärtor i kroppen, från midjan och nedåt båda benen. Detta orsakade mig ett långt och svårt lidande.

Jag kom att tänka på att jag långt tidigare läst om att man kunde få strålningsskador, om man kom för nära sådana flygande föremål. Tanken på detta gjorde mig orolig och förtvivlad. Jag besökte flera olika läkare och talade om för dem vad jag upplevt.

Det var "inre åderbräck", förklarade de och gav mig lugnande tabletter för att göra mig bra igen. Men jag fick lida i många år, innan jag av en händelse kom över ett medel som påskyndade läkningen av vad som inte kunde vara annat än strålningsskador.

Gideon Johansson

Telepatisk bild av främmande planet

Självklart har Gideon Johansson mer än en gång grubblat över vad det egentligen är han fått bli vittne till. Han ställer sig inte avvisande till tanken på telepatiska inflytelser och menar att en sådan påverkan på *mottagarsidan* - där han ju befinner sig - "är ganska enkel".

Hur det däremot förhåller sig på sändarsidan kan ju ingen uttala sig om. "Dessa varelser hade nog en fruktansvärd förmåga att tvinga till hörsamhet", framhåller han.

- Man har ingen chans att komma undan, säger Gideon J., och det man fått veta sitter som etsat på hjärnan för all framtid.

Han säger sig ha vissa bestämda intryck från den telepatiska påverkan han utsattes för. Sålunda skulle den planet, varifrån UFO:t kom, omges av en fuktig atmosfär. Dagern är där blåaktig, och när solen går ned förtätas en stor del av denna fuktighet och faller ned i form av tät dagg, som liksom kletar vid allt. Nästa dag när solen åter går upp förflyktigas denna fukt hastigt och stiger åter upp i skyn.

Gideon Johansson har ett bestämt intryck av att den okända planeten saknar sjöar och floder. Träd och växter har större delen av sitt rotsystem ovan markytan. Lufttrycket är annorlunda än det som råder på jorden. Det förekommer obetydlig eller ingen vind på planeten.

Första gången dessa varelser såg solen var, när de företog resan ned till vår

jord. Detta var tydligen en stor händelse för dem.

Kanske kommer världens skickliga vetenskapsmän en gång att kunna ge oss svaret på de många gåtorna? Åtminstone när det gäller de atmosfäriska förhållandena borde detta vara möjligt, menar Johansson.

Slutomdöme:

Fall med mycket starkt bevisvärde

Denna UFO-rapport är en av de bästa Sverige har att uppvisa. Den är bra, därför att det finns fler än ett vittne. Huvudvittnet är pålitligt och väl förtroget med att observera flygande föremål. De effekter på omgivningen, som blev resultatet av landningen, gör sitt till för att styrka sanningshalten i berättelsen; strömvabrottet, avbruten trädtopp, vittnet fysiskt skadat, etc. Alla dessa saker - vanliga i UFO-sammanhang - utgör i det här fallet starka argument för att ett oidentifierat flygande föremål verkligen kom ner till markytan, och att föremålets besättning observerades på nära håll.

Framtiden må utvisa om Gideon Johanssons berättelse är sann. Hur som helst, denna observation kommer att gå till UFO-historien.

PSYKOLOGEN: INGA TECKEN PÅ MEDVETEN DIKT

Ewert Mårtensson, psykolog till yrket och bosatt i samma stad som Johansson, besökte vittnet för att bilda sig en uppfattning om hans pålitlighet. Intervjun ägde rum den 17 juni 1969.

Mårtensson berättar, att Johansson var mycket vänligt inställd till en intervju och svarade villigt och engagerat på alla frågor. J. är en pigg och vital pensionär, ganska talför, och det var inga svårigheter att samtala med honom. Han tycks vara fullt ärlig och övertygad om att han sett en farkost från en främmande planet. Mårtensson kunde inte finna något som tydde på att berättelsen är uppdiiktad eller en förvanskning av en mer trivial händelse. "Mannen har sett någonting, och det finns ju i båda fallen vittnen, som i stort bekräftar hans berättelse."

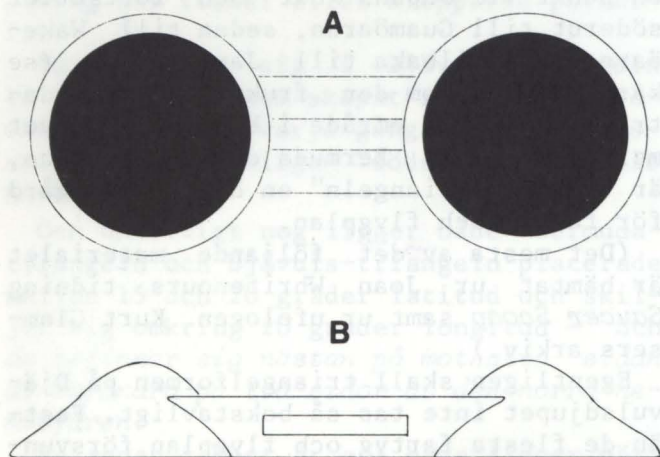
Till detta kan läggas att Johansson vid tiden för observationen 1959 varit anställd i samma företag i 39 år.

TVÅ VIGSELRINGAR ÖVER HÄSSELBY KYRKA

Vittnen till nedan relaterade händelse var Gideon Johansson med fru, herr och fru Gunnar Nykvist och deras fyraåriga dotter Gunilla. Den 10 juli, omkring klockan 21.10, befann sig de fem i närheten av Hässelby kyrka i Mariannelund.

Barnet var den första att upptäcka det mystiska föremålet i skyn. "Det såg ut som två vigselringar fästade invid varandra (fig. 6). De var gula." Föremålet sänkte sig vertikalt ner mot den lilla gruppen och ökade i storlek. Det var blått, men dess båda kupoler var svarta inuti. Den gula färg man först observerat var endast en reflex från den nedgående solen.

Efter cirka åtta minuter hade föremålet nått en höjd av ungefär 800 meter och befann sig på cirka en kilometers avstånd från vittnena. Det stannade upp för något ögonblick och flög sedan iväg med hög hastighet i västlig riktning.

Tefatshändelsen vid Hässelby kyrka vid Mariannelund i juli 1957. På skiss A ses tefatet rakt underifrån på omkring 8 000 meters höjd. På skiss B ses tefatet från sidan på omkring 900 meters höjd då det stannade till för att sedan gå parallellt med jorden. Det startade och for iväg med mycket hög hastighet.

Johansson deltog aktivt inom luftförsvaret under kriget. Han är därför övad i att bedöma höjd, avstånd och storlek. Han uppskattade föremålets längd till cirka 50 meter. Höjden, då de först fick syn på det, bedömde han till 30.000-40.000 meter.

Följande dag kunde Johansson utläsa av diverse tidningsnotiser, att ett liknande föremål siktats vid ungefär samma tidpunkt över Aneby, Göteborg, Danmark och Nordsjön.

DET STORA MASKREGNET 1 MAJ 1946

Den 1 maj 1946 satt Gideon Johansson tillsammans med fyra andra personer vid ett dukat kaffebord. Det var en strålande vacker dag - himlen var klarblå, solen sken och det var sjutton grader varmt. Man bänkade sig kring ett bord som stod uppställt på en altan framför villan. Mitt på bordet stod en härlig gräddtårta, som man beredde sig att smaka på till elvakaffet. Men då inträffade det häpnadsväckande och ganska kusliga fenomen, som gjorde att kaffekalaset med ens måste inställas. Från den klara skyn började plötsligt ett regn av maskar att falla över altanen, över bordet, personerna där runtomkring, tårtan och allt i närheten!

Bestörta såg gästerna på det oförklarliga som hände: över ett området som var omkring sjuttio meter brett och hundra meter långt låg ett täcke av decimeterlånga, underligt formade maskar. I den närbelägnadammen låg massor av mask och flöt...

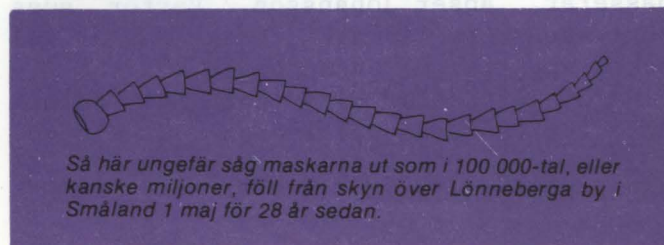
- Jag undersökte maskarna mycket noga, framhåller Gideon Johansson. De var mellan 10 och 12 cm långa, något ljusröda men genomskinliga. Huvudet var särpräglat och försett med sugmun. Tarmen var synlig utefter maskens hela längd och var grön till färgen. Kroppen tycktes bestå av koniska ringar. Maskarna var frusna när de kom nedramlande men tinade upp på någon halvtimme. De var naturligtvis döda när de föll ned.

Det låg mask på varje kvadratmeter. Gideon Johansson tror att det rörde sig om hundratusentals kanske miljoner maskar.

Fåglarna flög sin kos

Fåglar av olika slag lockades till platsen för det stora maskregnet. De närmade sig nyfiket men drog sig snabbt tillbaka när de kom i närheten av maskarna. De flög sin kos. Grannen släppte ut sina höns, men även dessa betedde sig på samma sätt.

Enligt en vetenskapsman skulle maskarna ha kunnat ligga i stratosfären under mycket lång tid. Man har ju hört talas om

DJÄVULSTRIANGELN

— ÖKÄND KYRKOĞÅRD FÖR FLYGPLAN OCH FARTYG

En artikel i två avsnitt av J. O. Sundberg

LIKSOM "BERMUDA-TRIANGELN" I KARIBISKA HAVET FINNS DET EN STOR "DJÄVULS-TRIANGEL" I STILLA HAVET (FRÅN EN PUNKT VID JAPANS KUST MOT GUAM-ÖARNA TILL ÖGRUPPEN WAKE) I VILKEN FARTYG OCH FLYGPLAN SPÅRLÖST FÖRSVIN-
NER UTAN ATT HINNA SÄNDA EN ENDA NÖDSIGNAL! ÄR DET BARA EN TILLFÄLLIGHET
ATT MAN FRÅN DET SPECIELLA OMRÅDET I DENNA DEL AV STILLA HAVET INRAPPOR-
TERAR FLER UFOs ÄN NÅGON ANNANSTANS I VÄRLDEN?

Genomkorsas världshaven av UFOs, som i likhet med de tidigare fruktade piraterna kapar och plundrar fartyg? Den före detta lyxyachten *Joyita* är ett exempel på plundrades framfart. Den hittades drivande och vattenfylld den 10 november 1955, 90 sjömil norr om Fidjiöarna. Ingen av de fem besättningsmännen eller de 20 passagerarna fanns ombord. Inte heller fanns tecken på strid ombord, ändå saknades loggboken. Joyitas resa till en av Paradisöarna i Stilla havet skulle enligt planerna ha räckt bara 48 timmar. Men efter 36 dygn återfann man alltså Joyita. Yachten var 450 sjömil ur kurs efter att ha lämnat hamn den 5 oktober.

Joyita hittades i närheten av "Djävuls-triangeln" i Stilla havet. Ett beryktat område som även kallas "Djävulssjön" eller "Djävulsdjupet".

att mask kan sugas upp av luftströmmar, men så stora mängder mask ligger nog knappast på jordytan, när ett luftdrag passerar, anser Johansson. Varför sugs förresten inte lövmask och skalbaggar då också upp liksom "annat bråte"?

Något kaffekalas blev det som nämnts inte för vännerna på altanen den gången! I grädden på tårtan låg två maskar, och detta avgjorde saken!

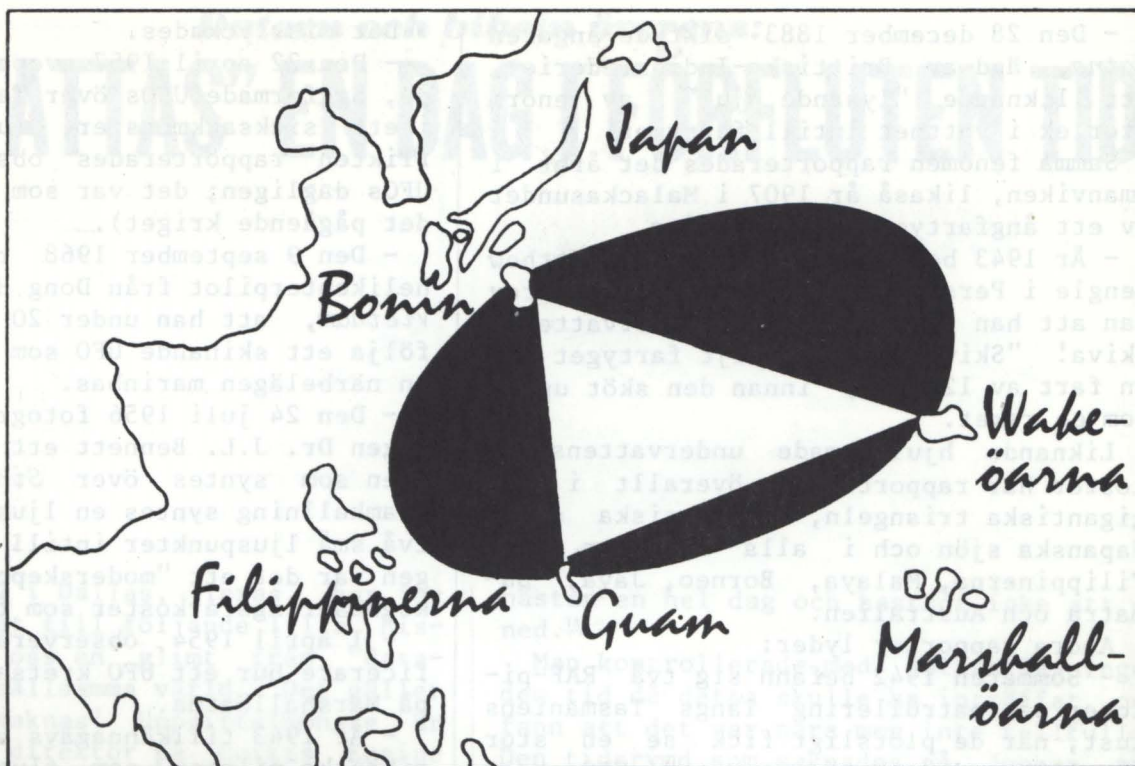
Den triangelformade området utgår från en punkt vid Japans kust och fortsätter söderut till Guamöarna, sedan till Wakeöarna och tillbaka till Japans kust (se kartan). Liksom den fruktade "Bermuda-triangeln", ett område i Karibiska havet mellan Florida, Bermuda och Puerto Rico, är "Djävuls-triangeln" en ökänd kyrkogård för fartyg och flygplan.

(Det mesta av det följande materialet är hämtat ur Joan Whritenours tidning *Saucer Scoop* samt ur ufologen Kurt Glem-sers arkiv.)

Egentligen skall triangelformen på Djävulsdjupet inte tas så bokstavligt. Fastän de flesta fartyg och flygplan försvunnit i en triangel, har försvinnanden också skett på ett bredare, mer ovalformat område (se kartan). Inom ovalen har ett

Denna händelse liksom upplevelserna med flygande tefat eller talet om sådana har gjort att Johansson skaffat sig en teori om att i vår närhet existerar en jord "nummer 2". Men om det nu är så, att det verkligen finns en syster- eller tvillingjord är det omöjligt för oss att få fakta om denna, eftersom den alltid befinns bakom solens kans. Kanske skall astronomerna en gång kunna lösa också denna gåta?

DJÄVULSTRIANGELN
 – utgår från en punkt
 vid Japans kust
 söderut till Guamöarna,
 vidare till Wakeöarna
 och tillbaka
 till Japan.
 En "dödszon"
 där fartyg
 och flygplan
 försvinner spårlöst!
 (Illustration
 och copyright
 J. O. Sundberg 1973)

anmärkningsvärt stort antal fartyg och flygplan försvunnit, och sällan eller aldrig har vraket eller kropparna påträffats.

Något döljer sig i Djävuls-triangeln (eller ovalen) som skapat rädsla hos sjömän och piloter varje gång de måste passera denna märkliga "dödszon" i Stilla havet.

Och underligt nog ligger både Bermuda-triangeln och Djävuls-triangeln placerade mellan 15 och 20 grader latitud och skiljer sig omkring 20 grader longitud - och de befinner sig nästan på motsatta sidan av varandra på två sidor av den norra hemisfären.

En annan likhet är att båda ligger nära kusten av tätbefolkade områden med enorm flyg- och sjötrafik.

Den slutliga parallellen mellan de två dödszonerna är att varje år ett stort antal fartyg och flygplan spårlöst försvinner i båda områdena. Till exempel: mellan åren 1949 och 1955 försvann i Djävuls-triangeln nio fartyg med sammanlagt 215 människor ombord.

Vad har nu UFOs för samband med dessa trianglar?

Låt oss återvända till den olycksdrabbade Joyita. År 1959, fyra år efter fartygets sista resa och 350 sjömil ifrån den plats där det hittades, fann man en vinflaska med ett meddelande vid Whirltoa Beach, 12 kilometer norr om Waihi i Australien.

Meddelandet lød:

"Vi överger fartyget. Underligt cirkelrunt, metalliskt objekt tvingar oss att gå ombord. Hjälp oss!"

Meddelandet var undertecknat av stewarten på Joyita. Ett skämt? Nej, stewartens namnteckning konstaterades vara äkta.

UFOt försvann med tjugofem människor.

Många fartyg och flygplan som korsat Djävuls-triangeln har rapporterat att spöklika föremål förföljt dem, ofta dykt i djupet för att åter dyka upp på ett annat ställe och försvinna i skyn.

Om vi granskar en större "triangel" i den östra hemisfären, ser vi att även där noterats stor UFO-aktivitet. Denna triangel sträcker sig åt sydväst från Japan till Ceylon, går österut över Indiska oceanen till Australien och Nya Zeeland och sedan tillbaka åt nordväst mot Japan. Inneslutna i detta jätteområde skulle vara Japan, en stor del av Kina, delar av Indien, hela Malaya, östra Indonesien, Australien, Nya Zeeland, Filippinerna och en stor del av oceanen.

Mysteriet med de "lysande" metallskivorna

UFOs har observerats i Indiska oceanen sedan början av 1900-talet.

Ett urval rapporter:

- Den 15 maj 1879 rapporterade kapten Pringle på HMS Vulture, i Persiska viken, att man sett "ett gigantiskt snurrande, lysande hjul" som i undervattensläge följde deras fartyg.

- Den 28 december 1883 siktade ångaren *Patna*, ägd av Brittiska-Indienrederiet, ett liknande "lysande hjul" av enorm storlek i vattnet intill fartyget.

Samma fenomen rapporterades det året i Omanviken, likaså år 1907 i Malackasundet av ett ångfartyg vid namn *Delta*.

- År 1943 befann sig sjömannen Matthew Mengle i Persiska viken. Senare beskrev han att han sett en lysande undervattensskiva! "Skivan" hade följt fartyget med en fart av 12 knop, innan den sköt uppåt som en raket.

Liknande hjulformade undervattensfarkoster har rapporterats överallt i den gigantiska triangeln, i Kinesiska sjön, Japanska sjön och i alla farleder nära Filippinerna, Malaya, Borneo, Java, Sumatra och Australien.

Andra rapporter lyder:

- Sommaren 1942 befann sig två RAF-piloter på patrullering längs Tasmaniens kust, när de plötsligt fick se en stor kupolliknande och fenustrad UFO, som var omkring 50 meter i diameter. UFOt följde dem ett stycke innan det plötsligt "vände och dök rakt ner i Atlanten, försvann under vattenytan och kastade upp en våldsamt vattenvirvel med skyhöga vågor."

- Den 19 april 1957 såg fem besättningsmän på fiskebåten *Kitsukawara Maru* två metalliska skivor, som med hög fart dök från skyn i vattnet utan att sakta ner. De orsakade en våldsamt vattenvirvel. Den plats de försvann på låg alldeles vid spetsen av "Djävuls-triangeln", i bärning 143°30 norr och 31°15 öst.

Stråle från UFO höll plan stilla i luften!

- I november 1955 rapporterade besättningen på ett passagerarflygplan på väg över *Thailand*, att ett pulserande ljus förföljt dem i en timme.

- I samma månad observerades ett stort "ljussken" som studsade i luften över *Hong Kong*-flygplatsen Kai Tak. "Ljusskenet" ändrade form från en oval till en skiva.

- Den 11 oktober 1967 beskrev fyra infödingar från *Fidjiöarna*, som varken hört talas om eller läst om "flygande tefat", ett runt UFO som de sett dyka i vattnet nära sin fiskebåt. UFOt hade strax innan det försvunnit svept området med en stark strålkastare.

- Den 26 oktober 1967 uppenbarade sig ett stort antal UFOs på radarskärmarna på en flygbas nära Okinawa. F-84 och F-86 jetflygplan skickades upp för att försöka tvinga ner dem.

Det misslyckades.

- Den 22 april 1957 svepte fyra rykande, äggformade UFOs över Taegu i Sydkorea i ett sicksackmönster, (under Koreakonflikten rapporterades observationer av UFOs dagligen; det var som om de bevakade det pågående kriget).

- Den 9 september 1968 rapporterade en helikopterpilot från Dong Ha-provinsen i *Vietnam*, att han under 20 minuter kunnat följa ett skinande UFO som passerat över en närbelägen marinbas.

- Den 24 juli 1956 fotograferade psykologen Dr. J.L. Bennett ett mystiskt ljussken som syntes över *Singapore*. Efter framkallning syntes en ljusstark oval med två små ljuspunkter intill sig. Förmodligen var det ett "moderskepp" med två rekognoseringsfarkoster som fotograferats.

- I april 1954 observerade två arméofficerare hur ett UFO kretsade över basen på Marshallöarna.

- År 1943 tillkännagavs att flera amerikanska piloter som flugit "The Hump" som planen kallades, blivit jagade av underliga "glittrande objekt". I vissa rapporter berättades, att planens motorer stannat och att en "stråle" från UFOt hållit flygplanet stillastående i luften en stund. Sedan hade "strålen" försvunnit igen, motorerna hade startat och allt hade varit som vanligt!

Händelsen i Tokyo-bukten skakade Pentagon

Rapporter från Australien och Nya Zeeland strömmar in i stor mängd och innefattar alla de UFO-fenomen som rapporterats i USA - de cigarrformade, den typ som förföljer bilar, den typ som förföljer flygplan, de "exploderande" och de med varierande elektromagnetisk strålning.

Japan har också haft många observationer, företrädesvis nära amerikanska flygbaser. Ett av de mest berömda och svår-förklarliga fallen inträffade vid Haneda-flygplatsen i Tokyo sommaren 1952. Ett starkt ljud som utgick från ett mörkt föremål av gigantiskt format sågs då över Tokyobukten, både visuellt och med radar.

F-94:or skickades omedelbart upp för att "identifiera inkräktaren". Vad som sedan följde var en luftdemonstration som fick de garvade flygvapenobservatorerna att kippa efter andan. Föremålet utmanövrerade de amerikanska jetplanen genom att göra "omöjliga" vändningar, tvära stopp och branta dykningar.

Då militärerna i Pentagon fick Tokyo-rapporten blev de märkbart skakade.

DET "FATTAS" EN DAG I FÖRFLUTEN TID!

Från WFFA-TV i Dallas, Texas, har jag fått underlaget till följande lilla historia som ger oss en glimt från "dataexperternas" sällsamma värld. Det gäller en dag som saknas! Uppgiftslämnare är Harold Hill, direktör på Curtis Engine Company i Baltimore och rådgivare i rymdprogrammet.

Skall man sända en satellit eller sond ut i den interplanetära rymden eller placera en satellit i en bana runt solen eller någon planet, måste man veta solens, planeternas och månarnas läge om t.ex. etthundra eller ettusen år.

För att pröva noggrannheten i sina beräkningar konsulterade NASA dataexperterna hos IBM. Beräkningarna kördes där även baklänges och man kontrollerade förfluten tid mot himlakropparnas ofelbara rörelser. Århundrade efter århundrade passerades bakåt i tiden. Plötsligt stannade datamaskinen. Den signalerade att det var något fel. Antingen var det fel i programmeringen eller också på resultatet jämfört med tidigare mätningar. Dataexperterna kallade på serviceexperterna för att dessa skulle kontrollera anläggningen, men något tekniskt fel stod inte att finna. Datamaskinen kom fortfarande fram till denna avvikelse: DET FATTADES EN DAG I FÖRFLUTEN TID!

Experterna var förstummade, det fanns ingen förklaring och inget svar på detta.

Nåväl, en av männen som fortfarande hade förmågan kvar till självständigt tänkande, drog sig till minnes ett avsnitt i bibeln, där det berättades om hur solen stod stilla. Han kom därför med det något "suspekta" förslaget att man skulle söka i bibeln. Efter mycket letande i denna fann de i Josuas bok 10:13 ett påstående, som verkade rent löjeväckande för vem som helst med lite "sunt förnuft", nämligen --- "Solen blev stående mitt på himmelen

nästan en hel dag och hastade icke att gå ned."

Man kontrollerade med dataanläggningen den tid då detta skulle ha inträffat och fann att det var nära men inte tillfullo. Den tidsrymd som saknades på Josuas tid var 23 timmar och 20 minuter! Alltså inte en hel dag! Det fattades ännu 40 minuter. Dessa måste finnas, annars skulle hittills gjorda beräkningar vara oanvändbara.

Man resonerade om detta och sporrade av det tidigare goda fyndet i Josuas bok beslöt man att åter söka i denna märkliga bibel. Resultatet lät inte vänta på sig. I 2:a Konungaboken kap. 20 fann de något mycket intressant. Där berättas om Hiskia, som låg på sin dödsbädd och fick besök av profeten Jesaja. Denne talade om för honom, att han inte skulle dö. Hiskia hade svårt att tro honom och bad om ett tecken som bevis.

Jesaja svarade: "Detta skall för dig vara tecknet från Herren därpå att Herren skall göra vad han har lovat: skuggan har gått tio steg framåt, skall den nu gå tio steg tillbaka?"

Hiskia sade: "Det är lätt för skuggan att sträcka sig tio steg framåt. Nej, låt skuggan gå tio steg tillbaka."

Då ropade profeten Jesaja till Herren, och han lät skuggan på Ahas' solvisare gå tillbaka de tio steg som den redan hade lagt till rygga.

Tio steg är exakt 40 minuter!

Ja, här slutar historien, men jag vill nämna att även inom UFO-forskningen har vi funnit en hel del i bibeln som anknyter till våra dagars observationer av s.k. flygande tefat. Till dem som vill sätta sig in i speciellt dessa frågor kan jag rekommendera en bok av Morris K. Jessup som heter "UFO och bibeln".

Thorvald Berthelsen

FLYGVAPNET UNDERSÖKER UFO-FENOMEN

Chefen för F 1 i Västerås, överste Jan Rooth uppger vid förfrågan, att man där undersöker UFO-fenomen.

- Jag vill inte påstå att det sker ofta, men det förekommer, säger översten. Vi fyller i vissa formulär, som vi sedan skickar vidare. Vissa grovundersökningar görs här. Vi kan t.ex. konstatera om vi själva har flugit och gett anledning till rapport om en iakttagelse. I så fall kan vi klara av det hela på en gång. Vi har alltså fått in rapporter och vi tror, att vi har kunnat klara av de flesta, men det finns alltså saker som vi inte har kunnat utreda.

EDWARD CONDON DÖD

Måndagen den 25 mars 1974 avled dr. Edward U. Condon i en ålder av 72 år. Condon var under andra världskriget bl.a. vice befälhavare vid den hemliga atominstallationen i Los Alamos, New Mexico, där han hjälpte till med framställningen av den första atombomben. På senare år ändrade emellertid Condon uppfattning och påpekade i kritiska uttalanden att atombombens användande innebar en stor fara för mänskligheten.

Condon var också verksam inom ufologien och utsågs av bl.a. flygvapnet i USA, att leda den stora vetenskapliga undersökning om UFOs existens, som kom att sluta i ett enda stort fiasko enligt de kritiska rösterna som senare höjdes mot utredningen. Den stora UFO-undersökningen, som i ufologiska kretsar kallas "Condon-rapporten", ville varken bekräfta eller förneka UFOs existens. I ett uttalande från dr. Condon hette det bl.a. att "möjligheten av förekomsten av dessa föremål (UFOs) kan varken bevisas eller motbevisas".

Texas

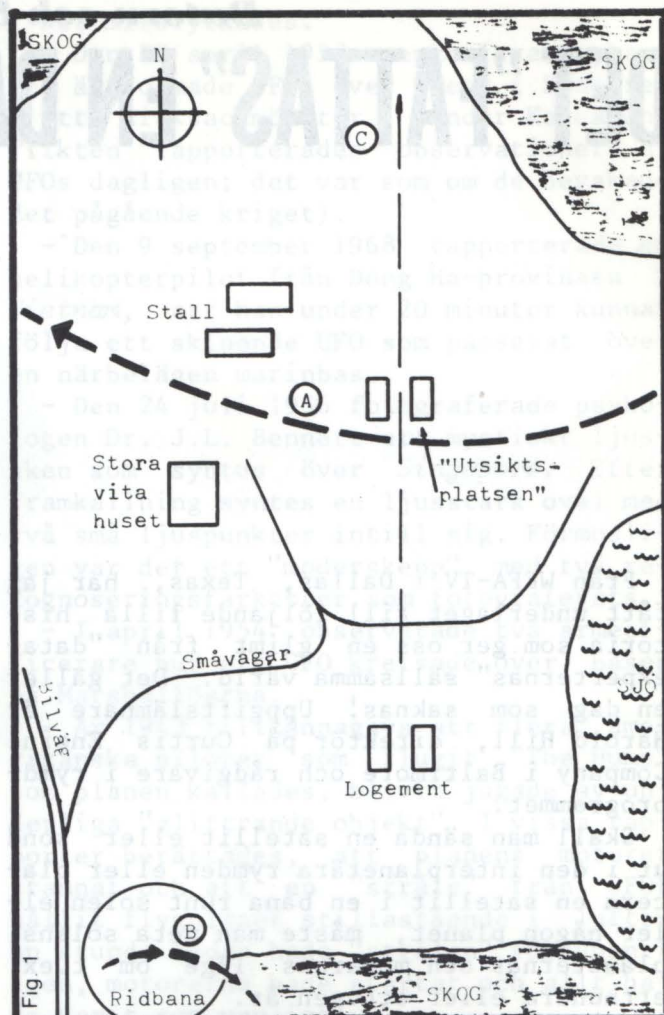

Fig. 1
(A) Det närobserverade UFOs bana 25.6-26.6 kl. 00.50
(B) Litet UFO 1.7 kl. 22.15
(C) Två små UFOs som flög mot norr.

FYRA FLICKOR UPPLEVDE PERIOD AV UFO-IAKTTAGELSER SOMMAREN -73

Fyra skolflickor i åldern 19-14 år visades sommaren 1973 på en arbetsplats utanför Liared. Deras idylliska tillvaro stördes vid flera tillfällen av plötsligt uppdykande flygande föremål, som de själva vill kalla "flygande tefat". En av flickorna, Eva Rosendahl, har skrivit ned sina och kamraternas iakttagelser samt försett sin rapport med skiss över området och över tefatens passage över himlen. Den kurva som markerar flygriktningen är kraftigare markerad på de ställen, där tefatet glödde med intensivare ljus.

Eva Rosendahls berättelse återges utan kommentar och i stort sett i oförändrat skick:

Platsen, där våra iakttagelser gjordes, ligger en bit utanför Liared. De första händelserna utspelades natten mellan 25/6-26/6 1973 mellan kl. 24.00-02.30.

Min kamrat *Marie Karlsson*, 16 år, gjorde de första observationerna. Hon har aldrig förr i sitt liv trott på UFO eller överhuvudtaget reflekterat över frågan. Vi placerade oss vid fönstret i mitt rum som är markerat på skiss 1. som utkiks-platsen.

Jag vill först tala om att jag har fått förklaringen, att detta skulle röra sig om aftonstjärnan, men efter denna "period" syntes aftonstjärnan tydligt. Den var då mycket mindre än de föremål vi iakttog och rörde sig konstant och mycket långsammare.

När vi satt vid fönstret fick vi syn på ett stort lysande föremål. Dess bana anges på skiss 2 med den heldragna linjen. Linjens skärpa anger när UFOt var som skarpast resp. svagast.

Föremålet var mycket större än de övriga stjärnorna samt skiftade färg från vitt till orange. Det rörde sig i en cirkelformad bana uppåt och mot oss från sydöst för att sedan bli svagare och försvinna mot sydväst. Pilarna anger riktningen. Föremålet rörde sig dessutom hela tiden uppåt eller nedåt och "av och an".

Vid halvtvåtiden kom två små UFOs med ungefär 10 minuters mellanrum. De betedde sig ungefär lika, kom från vänster och färdades ryckvis. De stannade upp, "darrade", for ett stycke till o.s.v. Varje gång de stannade blev de ljusgul-vita, och varje gång de satte igång och for blev de blå-violetta-röda. Hastigheten var ganska stor. Det hela gick på några sekunder.

När de nått det större lysande föremålet stannade de upp i flera sekunder och liksom "vägde", "darrade" lite. Sedan fortsatte de ned mot skogen, liksom bara

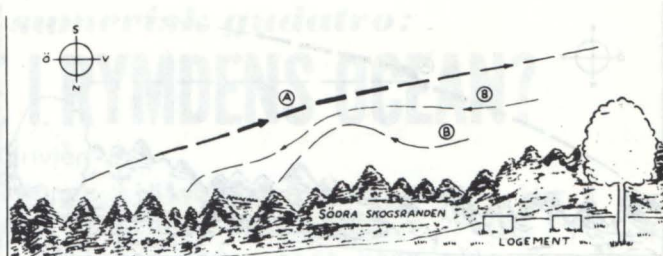

Fig. 2

(A) Stort lysande föremål natten 25-6-26-6 kl. 00.50

(B) Små UFO:n omkr. kl. 01.30 samma natt.

föll ner, ljuset mattades av, blev mörkare till rött och slocknade och försvann.

Det stora föremålet var då som starkast den natten och lyste orange. Marie och jag kände oss kusliga till mods, och strax innan de små föremålen kom sade Marie: "Nu kommer det att hända något, jag känner på mig det." Jag kände förstås ingenting, men så sade hon alla nätter som sedan följde strax innan något inträffade.

Natten mellan 26-27 juni 1973 mellan klockan 23.15-02.00

Ungefär klockan halv ett på natten kom ett litet UFO (streckade linjen, skiss 3) farande från väster. Det såg ut som en stjärna, var konstant gult och flög exakt vågrätt i jämn fart till det stora UFOt. När den lilla farkosten var strax intill, höjde sig det stora UFOt mycket märkbart upp till det mindre föremålets höjd. De båda ljusen "smalt då ihop" med varandra och blev liksom ett enda ljus.

Klockan 24.50 kom från öster ett par intensivt gula ljus i rad, snett uppåt. Svårt att säga hur många det var. De slocknade långsamt och för någon sekund skymtade det till ett blänk som av metall. Så såg det ut som om det "vände"

Samtliga figurer är baserade på vittnesteckningar

Natten 26-6-27-6 kl. 00.50

FAS 1

Skarpa gula ljus

FAS 2

Mörk oval skiva

FAS 3

Eldfärgat skarpt sken runt skivan

FAS 4

1. Gröna,
2. gula och röda,
3. röda lampor

FAS 5

1. Grönt 2. rött
3. gult sken

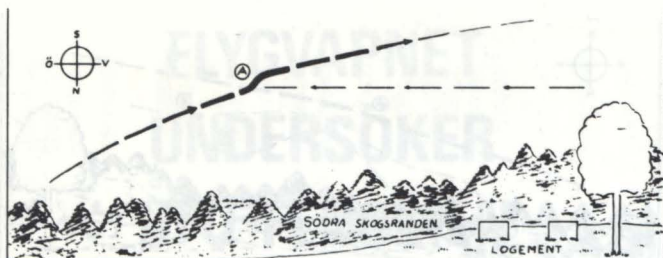

Fig. 3

Natten 26-6-27-6 omkr. kl. 00.30. Ett litet UFO från väster "smalt ihop" med det stora UFO:t vid (A).

sig och en oval mörk skiva syntes på himlen. Efter några sekunder kom ett eldfärgat skarpt sken runt "skivan". Det började dån. Ett starkt jämnt dån som om man pressar ut en massa luft. Ljudet kom en bra bit efter UFO:t. Sedan vände det sig igen, och vi såg det från sidan i silhuett, en smula underifrån. Överst satt en rad skarpt lysande ljusgröna lampor. Under dessa satt en rad gula och röda lampor samt några röda på undersidan. När det flög syntes bara tre olikfärgade lampor i gult, grönt, rött. Det flög bort från oss i jämn fart, och ljuset avtog lika jämnt tills vi inte såg något utan bara hörde dån avta.

Blev chockade – en av oss grät

Vid denna händelse var vi helt chockade. Den yngsta flickan grät. Vi rusade i vild panik, när förlamningen liksom släppte, upp till det stora huset och stannade där tills vi blev lugnade av föräldrar, som trodde vi hade blivit tokiga.

Jag vaknade flera nätter efteråt vid samma tidpunkt och bara låg och kallsvettades i sängen. De andra upplevde det samma under ett par nätter. (vi vågade nämligen inte vaka på ett tag.) Morgonen därpå ritade den 16-åriga flickan de här bilderna utan att någonsin ha sett en bild på ett flygande tefat. (Jag har nu ritat av dem.) Vi var denna natt fyra personer i åldrarna 19, 16, 16, 14 som såg detta.

Natten mellan 30-31 juni 1973 mellan klockan 23.00-01.00

Två minuter i 11 kom ett litet UFO från väster. Det var skarpt gult och strålade nästan som den stora "stjärnan". Det mattades av och sjönk, liksom singlarde ned-

åt. Blev rödaktigt och slocknade. Klockan 23.00 kom den stora "stjärnan" fram bakom den första trädningen (man kunde skymta den mellan träden). Den var först alldeles orange.

24.20 pulserade den stora "stjärnan" från en vit prick till strålände orange. Vi trodde då att något skulle hända, men den avtog därefter sakta och försvann som föregående nätter.

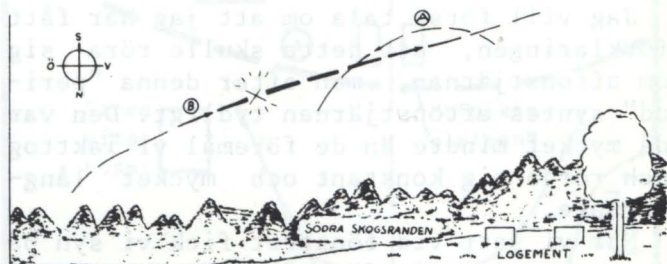

Fig. 4

På kvällen 30-6.

(A) Kl. 22.58 kom ett litet UFO från väster.

(B) Kl. 23.00 kom den stora "stjärnan".

Natten mellan 31 juni – 1 juli mellan klockan 22.00-24.00

Klockan 22.15 stod vi, Marie och jag, vid det stora vita huset och såg ett UFO, skarpt gult-orange. Det gick över ridbanan, gjorde en gir bortåt skogen där det blev rött, singlarde nedåt och försvann som alla de andra.

Denna plats ser man inte från vårt vanliga utkiksställe.

Klockan 22.52 kom den stora "stjärnan". Den var först som en svag prick och blev starkare tills den blev som störts och orange-gul. Först då började den vandra. Det såg ut som om den kom rakt emot oss.

Mera har vi tyvärr inte vakat, eftersom vi hade vårt arbete att sköta. Men de följande kvällarna såg vi bara vanliga stjärnor.

Den 7/7 vid halv 1-tiden såg jag dock "stjärnan"-UFO:t igen. Den lyste då väldigt starkt i gult och orange. Ljuset skiftade inte som hos en vanlig lampa utan såg ut att "gå om varandra" liksom roterande.

Vi har också under denna observations-tid sett, när vi gått ut ur huset, "stjärnor". Mycket små, och gula, har de rört sig rakt uppifrån vårt hus, och rakt norrut. De har hållit konstant kurs, färg och fart, tills de har försvunnit mot himlens rosa där vid horisonten. Det kan bara ha rört sig om sekunder för dem, att gå över halva stjärnhimlen. De är utmärkta på skiss 1.

Många olösta frågor i sumerisk gudatro: KOM INANNA FARANDE I RYMDENS OCEAN?

Av Ahti J. Karivieri

Vetenskapens landvinningar och kunskaper sprids över världen med specialister-
nas hjälp. Genom FN:s underavdelningar
hjälpes exempelvis Sverige utvecklings-
länderna. Vi har Sida-specialister i Af-
rika och sydöstra Asien samt i Sydameri-
kas fattiga länder. De finns där för att
hjälpa till att bygga upp ett modernt
samhälle. I samband med detta kan man
fråga sig, om en sådan situation är unik
i mänsklighetens historia?....

Erich von Däniken har i sina böcker be-
handlat egendomliga förhållanden och om-
ständigheter på arkeologins och histori-
ens områden. Kanske berör han också många
andra områden av mänskligt liv. I det ma-
terial av folksagor som han presenterar
vävs legend och verklighet samman, och
von Däniken finner i dessa berättelser
tungt vägande bevis för att händelser i
fortiden verkligen har ett reellt under-
lag. Hans syn på legenderna är mycket re-
alistisk.

I sin bok "Olösta gåtor ur mänsklighe-
tens förflutna", talar Däniken bland an-
nat om "Viracocha", som bistod inkafol-
ket. Han var högste gud, universums ska-
pare och hade ett särskilt tempel i hu-
vudstaden Cuzco. Det finns många andra
liknande exempel på gudar och deras in-
gripande från olika delar av världen.

Sumererna - ett av forntidens mest be-
tydande folk i främre Orienten - ägde
bland sina gudar, skulle jag vilja påstå,
specialister av olika slag. Där fanns en
lantbruksspecialist, bondeguden Enkimdu,
en specialist på får och hornboskap, her-
deguden Dumuzi, samt för varje område en
gud, som i sumerernas äldsta mytologi
spelade en specialistroll.

Men... i vår moderna tid är vi skepti-
ker. Var finns egentligen realiteterna
bakom fantasierna?

Jag vill här göra ett kortfattat utdrag
ur sumerologiprofessorn Samuel Noah Kra-
mers bok: "Så levde sumererna" (s. 114-
117) och i samband därmed något diskutera
detta avsnitt:

--- "Inanna, himlens drottning, Uruks
skyddsgudinna, är ivrig att befordra sin
stads välstånd och blomstring, att göra
den till centrum för sumerisk kultur och
på detta sätt öka sin ryktbarhet. Hon be-
slutar sig därför att bege sig till Eri-
du, det urgamla sätet för sumerisk kul-
tur, där Enki, visdomens härskare, "som

känner själva gudarnas hjärta", bor i Ab-
zu, "Vattnens underjord".

Enki har under sitt hägn alla de gudom-
liga lagar (s.k. Me) som är grundläggande
för kulturen, och om hon kan få dem av
honom, på hederligt eller ohederligt
sätt, och föra dem till sin stad Uruk,
skall dess ära och hennes egen makt bli
oöverträffade.

Då hon nalkas Abzu i Eridu kallar Enki,
som är synbart intagen av hennes charm,
på sin budbärare Isimud och säger till
honom:

Det följer många befallningar för Isi-
mud att uppfylla, till sist... Giv henne
att dricka öl i "Lejonets ansikte" - vid
det heliga bordet, Himlens bord. - Tala
välkomnande ord till Inanna.

Isimud gör som hans herre har befallt,
och Inanna och Enki slår sig ned till
festmåltid. Sedan de blivit lätta om
hjärtat av att dricka utropar Enki:

I kraft av min makt, i kraft av min
makt, till heliga Inanna, min dotter,
skall jag skänka de *DE GUDOMLIGA LAGARNA*.

Därpå överlämnar han den ena efter den
andra av de mer än hundra gudomliga la-
gar, som utgör kulturens grundval. Inanna
är bara alltför lycklig att få ta emot de
gåvor som erbjudits henne av den druckne
Enki. Hon tar dem och lastar dem på "*Him-
lens farkost*" och beger sig till Uruk med
sin dyrbara last.

Men sedan verkningarna av festmåltiden
försvunnit, märker Enki att alla "Me" in-
te finns *på sin vanliga plats*. Han frågar
Isimud som berättar för honom att han,
Enki själv, har gett dem till sin dotter
Inanna.

Enki ångrar bittert sin frikostighet
och beslutar att med alla medel hindra
Himlens farkost att komma fram till Uruk.
Han skickar därför i väg sin budbärare
Isimud att tillsammans med en grupp *Havs-
vidunder* följa Inanna och hennes "båt"
till den första av *de sju landningsplat-
ser* som finns mellan Abzu i Eridu och
Uruk. Här skall Havsvidundren ta Himlens
farkost från Inanna.

Inanna själv skall få tillåtelse att
till fots fortsätta sin färd till Uruk.
Enki ger instruktioner till Isimud och
frågar: Himlens farkost, var finns den
nu? - Till *landningsplatsen* Idal har den
anlänt. - Gå och låt *Havsvidundren* rycka
den från henne!

Isimud gör som han blivit tillsagd, upphinner Himlens farkost och lämnar Enkis bud till Inanna. Men Inanna vill inte lämna Himlens farkost med sin last, alla gudomliga lagar åt Enki, utan säger till sin budbärare Ninshubur:

- Kom Inannas trogne budbärare, min budbärare av bevågna ord, min överbringare av sanna ord, du vars hand aldrig darrar, vars fot aldrig vacklar, rädda Himlens farkost och de gudomliga lagar Inanna fått i gäva.

Detta gör Ninshubur. Men Enki är envis. Han beslutar sig för att sända Isimud och Havsvidundren till alla de sju landningsplatserna mellan Eridu och Uruk.

Men varje gång kommer Ninshubur till Inannas undsättning. Slutligen anländer Inanna och hennes farkost välbehållna till Uruk, där hon under invånarnas jubel och glädjeyttringar lastar av *de gudomliga lagarna*. ---

Det torde här vara fråga om oenighet mellan dåtidens specialister, Enki och Inanna. Det finns många frågetecken, t.ex: vilka var *de gudomliga lagarna*? Kan vi jämföra dem med Mose lagtavlor?

Vad var "Himlens farkost"? Varifrån kom "Havsvidundren"? Vi måste veta, att i sumerernas värld var rymden "ett hav". Kan vi anta att Himlens farkost kunde segla i världsalltet, i en oändlig ocean, och att Havsvidundren möjligen kommit därifrån?

Om sumerologernas bedömning är riktig, gick Eufrats gamla flodfåra på den tiden vid Eridu men inte särskilt nära Uruk. Det har funnits stora vattenkanaler på den tiden och sumererna använde sådana också för flodtrafiken. I beskrivningen talar man om landningsplatser, inte om hamnar. Vi vet var lämningarna av Uruk och Eridu ligger. Avståndet mellan dem är ca 80 km, men vi vet inte exakt var Abzu ligger i förhållande till Eridu. Från Eridu måste man färdas uppströms mot Uruk.

Alla bedömningar är svåra därför att mellan oss och sumererna ligger minst sextusen år. Vi vet, att 3100 år f.Kr. byggde sumererna fartyg, som var 14 m långa och 5 m breda.

Troligtvis behandlar berättelsen något som har hänt tidigare, och skrivaren har tillämpat dåtidens namn för saker och ting. Om vi jämför uppgifter från olika källor, kan vi dra några enkla slutsatser: 1) "Himlens farkost" var något annat än bara en båt. 2) "Havsvidundren" var en okänd ras av människor eller djur. 3) De "Gudomliga lagarna" var kopierbara tavlor eller böcker, innehållande hemliga lagar.

ENGLAND BOMBADES MED IS

Fenomenet ännu olöst!

Begreppet "perifer ufologi" (d.v.s. "ufologi i utkanten", marginalen) har präglats av utgivaren av "UFO-Register" J.B. Delair och vill väl närmast täcka de många oförklarliga fall, som inte i egentlig mening utgöres av UFOs. Det kan t.ex. röra sig om mystiska isblock som vid flera tillfällen fallit ned från skyn.

Såväl i USA och Europa som i delar av Sydamerika har sådana märkliga händelser inträffat. Men det var framför allt i Storbritannien som detta mystiska bombardemang från världsrymden år 1950 nådde närmast epidemiska proportioner.

Isbomb träffade kvinna

Åtskilliga teorier framkastades om ursprunget till "isregnet". En tidning gick till och med så långt, att den påstod att vi blev utsatta för beskjutning från en annan planet eller att isklumparna helt enkelt var raketer, som avfyrades mot oss från UFOs, vilka under det aktuella året rapporterades från alla delar av Storbritannien.

Under november 1950 inrapporterades ett dussintal fall av "raketer" från några decimeters längd till åtskilligt större stycken, av vilka en del uppgavs väga omkring 100 kilo!

Ett isstycke på ca 3 decimeters bredd slog ned i Loudwater nära High Wycombe i Buckinghamshire. Ett annat landade samma dag i Vigo Village, Gravesend, Kent, och några dagar senare damp en stor isklump ned i London nära Tooting Broadway. En kvinna träffades därvid i huvudet just som hon steg ned från en spårvagn. Lyckligtvis bar hon en tjock scarf, som tog emot och dämpade stöten som en kudde, och hon undkom utan allvarligare skador.

En ännu större isklump störtade under explosionsartat dån rätt igenom ett verkstadstak tillhörande firman Fisher & Stacey i Wandsworth, London. Ett halvme-

terstort hål uppstod i taket, och ett par anställda var en hårsman från döden, när isklumpen med ett brak kom farande mot dem. Isen var enligt en tidningsrapport brunfärgad.

Stora bumlingar över England och Skottland

Den 9 november fann man isstycken välgående omkring 10 kg utspridda över ett stort område i Exmoor. En klump hade träffat ett får och dödat det. Tre dagar senare slog ett annat stycke ned på gräskanten till en landsväg och var nära att träffa en vägpatrullman från Kungl. automobilklubben, D. Trunmore. Händelsen inträffade i Braughton, Hertfordshire.

Herr Trunmore hejdade flera vägfärande för att visa dem isklumpen.

I Stabbing, nära Dunmow i Essex, var herr Butcher på väg ut ur sin stuga för att få en nypa frisk luft, då han fick ta ett raskt skutt åt sidan för att undgå att träffas av en massiv isbit, som verkade mycket underlig till formen. Den överlämnades senare till luftförsvarsministeriet för undersökning.

Många andra stora isbumlingar störtade ned över Chelmsford och Wandsworth för att nu nämna några platser. En isklump vägde mer än 50 kg och föll ned vid Helensburgh, Dunbarton, i Skottland, varvid ett regn av stora, vassa isskärvor flög i alla riktningar. En sådan isspets träffade Daird Patterson som slogs medvetslös. Han tillfogades ett djupt sår av isspetsen.

Experterna: Isen kom från flygplan...

Samtliga dessa märkvärdiga händelser undersöktes av såväl polis som meteorologer liksom av flygets experter. Den enda förklaring man efter ingående undersökningar kunde komma fram till var, att isklumparna måste ha fallit ned från flygplan, "eftersom väderleksförhållandena vid de aktuella tidpunkterna inte var sådana, att de kunde ha gett upphov till hagel av onormal storlek."

Man antydde, att vattenutsläpp från flygplanens tvättställ etc., vilket under normala förhållanden "duschas" ut, skulle kunna bilda ett tjockt lager av is under flygkroppen vid frystemperatur. Därav följer, menade man, att när flygplanet kom in i varmare luftlager måste isen lossna från undersidan och störta till marken.

Experterna glömde emellertid - påpassligt nog! - att nämna att ett stort antal isklumpar också fallit ned över avlägsna områden, som aldrig överflyges av reguljära plan. Inte heller försökte man förklara, varför is inte tidigare fallit ned från flygplan under de omständigheter som berörts.

I slutet av december 1950 blev händelserna föremål för behandling i Underhuset varvid bl.a. sir John Mellor tvingades medge, att inga bevis förelåg för påståendet att isen skulle ha fallit ned från reguljära flygplan.

(Michael Hervey. Översättning från eng: Olle Öhman)

Att hyra:

STILLFILM FÖR FÖREDRAG OCH UNDERVISNING

En ny stillfilm (diabilder) om UFO finns nu tillgänglig för föredrag och informationsvisningar. Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan. Stillfilmen kan rekommenderas åt tex föreningar och skolor. Det är enkelt att hyra filmen. För vidare information tag i god tid kontakt med Köpings UFO-Förening, Box 151, 731 01 Köping.

KODAK CAROUSEL Diamagazin

Made in Germany
KODAK CAROUSEL DIAMAGAZIN
7350 Stuttgart 60 (Germany)
Art. Nr. 0979

MARINER 10:s RYMDFÄRD STOR FRAMGÅNG TVÅ PLANETER UTFORSKADE SAMTIDIGT!

Av Florent Sickenga

Så här ser den ut – den lilla planeten Merkurius. Kratern i den infällda bilden har döpts efter astronomen Gerard Kuiper.

Lördagen den 3 november 1973 sändes en märklig rymdsond upp från Cape Kennedy. Sonden var förfärdigad av överskottsmaterial från andra sonder, eftersom man inte hade tillräckligt med pengar för att konstruera en ny. Inte nog med det - för att inte kostnaderna skulle överstiga den magra budget som stod till buds för utforskning av planeterna Venus och Merkurius, beslöt man låta sonden utforska båda planeterna! Och detta har den också gjort med stor framgång. Venus besöktes i februari och Merkurius i slutet av mars detta år.

Naturligtvis kan två planeter inte besökas av en och samma rymdsond, om de inte befinner sig i ett visst läge till varandra. Ett sådant gynnsamt förhållande förelåg i början av 1974. Man var mån om att utnyttja det, eftersom nästa tillfälle inte inträffar förrän 1981.

Mariner 10, som sonden kallas, passerade Venus den 15 februari på omkring 5.000 km avstånd. Medan sondens forskningsinstrument avläste planeten, togs bilder med de två TV-kameror som medfördes. Bilderna togs i infrarött ljus och gav mycket goda resultat.

Mariner 10 avslöjade t.ex., att de atmosfäriska rörelser som förekommer på Venus i mycket liknar jordens. Värmeutstrålningen från Venus ekvatorialområden transporteras via molnband till polerna. Det som skiljer venusvädret från jordvädret är inte enbart atmosfärens annorlunda sammansättning utan framför allt skillnaderna i atmosfärtryck och temperatur på de båda planeterna.

Liv tänkbart i Venus atmosfär

Trycket på Venus yta är omkring 90 gånger så stort som på jorden, och temperaturerna är avsevärt högre än man någonsin kunnat föreställa sig: 400 grader C och på vissa områden ännu högre...

Venus yta hade före Mariner 10:s uppsändande redan avspanats med radar. Detta är inte en metod som kan avslöja små detaljer men väl ge en uppfattning om den allmänna topografin, som tycks vara mer lik månens än jordens. Man måste ha klart för sig, att rymdsonder och stora radarteleskop naturligtvis endast kan mäta vad de är avsedda att registrera.

Liv på Venus har man inte upptäckt, men det fanns heller inte något instrument ombord på Mariner 10 som skulle ha kunnat göra några sådana mätningar. Det vetenskapliga resonemanget går ut på att liv i jordisk bemärkelse måste anses uteslutet vid så höga tryckförhållanden och tempe-

Närbild av Merkurius yta. Den månliknande strukturen syns tydligt.

raturer som på Venus yta. Däremot skulle liv kunna tänkas i atmosfären, ehuru ännu ingen mätapparat kunnat ge belägg för ett sådant antagande.

En bild i minuten från Mariner

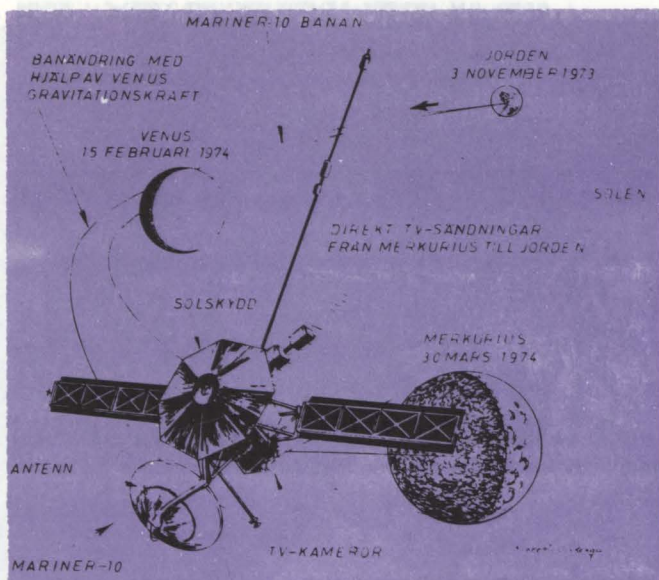
Sovjetunionen har sänt upp några rymdkapslar som landat på Venus och dessas mätresultat överensstämmer i stort med Mariner 10:s. Mariner 10 flög så nära Venus, att dess bana påverkades av planetens dragningskraft. Banan böjdes något, och Mariner styrde mot Merkurius. Detta ingick i beräkningarna, ty Mariner sändes upp med en betydligt mindre raket än den som skulle ha behövts för en direkt bana mot Merkurius.

Den 29 mars anlände sonden till den stekheta lilla planeten och gjorde slut på alla spekulationer. Mariner 10:s TV-kameror registrerade en värld och ett landskap som tedde sig än tristare än månens. Sonden flög på mindre än 800 km avstånd förbi Merkurius och sände var 42:a sekund en bild till jorden. Signalerna behövde 8,5 min. för att nå fram till vår planet.

Med förväntan såg astronomerna fram mot de bilder som tagits av Merkurius. Planeten är svår att iaktta från jorden, eftersom den befinner sig så nära solen. Den vänder sin mörka sida mot jorden, när avståndet till oss är som minst. Merkurius är synlig för blotta ögat endast i gryningen och skymningen, men den är alltid mer eller mindre omsluten av solens bländande sken.

Våldsamma temperaturskillnader på Merkurius

Sedd från jorden passerar den tretton gånger per sekel förbi solskivan. Nästa gång detta inträffar blir den 12 november

Så här rymdflög Mariner 10 från Jorden, förbi Venus och Merkurius.

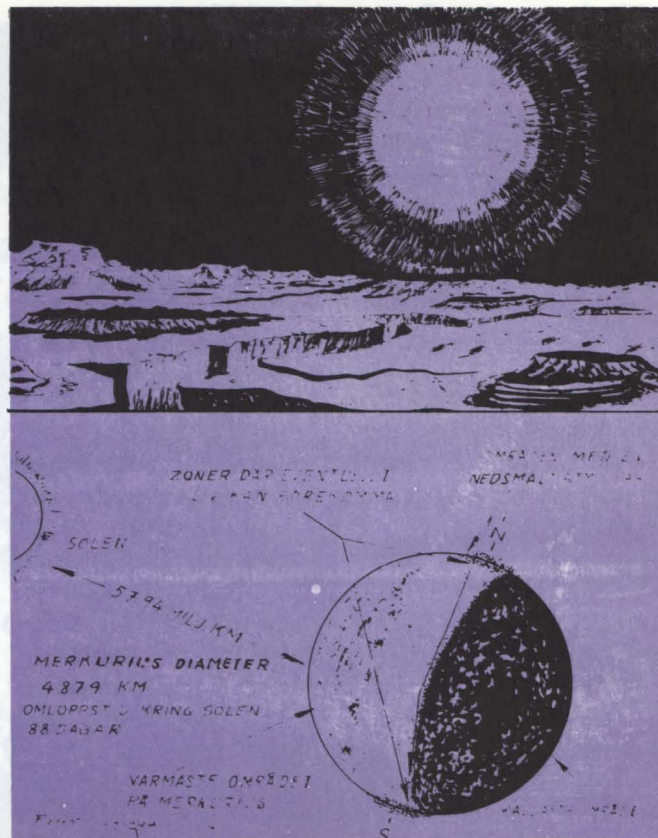
1986. Merkurius är kontrasternas planet. Till följd av den låga rotationshastigheten är den ena halvan mycket het och den andra intensivt kall. Stora spänningar torde uppstå i planetens yta varje gång den dramatiska förändringen från kyla till hetta sker. Att Merkurius har en atmosfär upptäcktes helt nyligen av en rysk astronom. Enligt denne består den icke-frusna delen av atmosfären till större delen av vätgas.

På den solbelysta sidan är det så varmt att bly skulle kunna smälta. I skymningszonerna varierar temperaturen. När solståndet ökar, skulle en tillfällig nedsmältning av en del av atmosfären kunna ske: det antas nämligen, att en del av atmosfären finns i nedfryst tillstånd vid polerna.

Under sådana omständigheter kan liv på Merkurius inte uteslutas, säger vetenskapsmännen. En periodisk nedsmältning av en del av atmosfären i förening med solvärme och viss fuktighet kan väcka till liv organismer, som under den mörka delen av merkuriusdygnet vilar i djup vintersömn. Gränslinjen mellan ljus och mörker i skymningszonerna rör sig med en hastighet av ungefär tre kilometer i timmen.

Merkurius' inre kanske som jordens

Tyvärr kunde Mariner 10 inte avslöja något liv. Den minsta detalj som kunde iakttas mätte nära hundra meter! Men Mariner levererade en annan överraskning. Merkurius har en måne! Den torde vara omkring 20 km i diameter och är av allt att döma en infångad asteroid, således en rymdsten eller kanske t.o.m. en uttorkad

Överst ses ett Merkuriuslandskap, söndervittrat av de stora temperaturskillnaderna mellan dag och natt. Nederst Merkurius som har en diameter av bara 4 879 kilometer. (Jordens diameter är 12 756 km och Månens 3 476 km) På Merkurius kan liv eventuellt endast existera vid polarområdena.

kometkärna. Sådana finns nämligen lite varstans i vårt solsystem och rör sig i banor - mestadels avlånga - mellan de stora och de inre planeterna och solen. Mariner 10 gjorde sitt fotoarbete så bra, att bilderna från Merkurius i skärpa t.o.m. överträffar månbilderna tagna med Ranger- och Lunarsonderna. Mariner 10 passerade Merkurius på endast 760 km avstånd. Skillnaden mellan Merkurius natt- och dagsida är mer än 500° C. Man förmodar, att endast ytan påminner om vår måne. Planetens inre antas vara uppbyggd på ungefär samma sätt som vår jord med en kärna av tunga element. Det är inte sannolikt, att människan under nästa århundradet kommer att besöka Merkurius. Partikelstrålningen från solen är där mycket hög, och avståndet till solen endast 57, 94 miljoner kilometer. Till jorden är motsvarande avstånd 149 miljoner km.

Snarare riktar man sina blickar först till Mars eller möjligen till de två grusmånar, som jorden har och om vilka man inte skriver mycket, eftersom de är så obetydliga och inte syns från jorden.

Florent Sickenga

UFO:s ÖVER GOTLAND?

Mystiskt föremål sågs över militärt skjutfält!

Var det två UFOs träsnidare Sigurd Lindberg, 43, såg över Visby och Toftaområdet på Gotland en kväll i början av maj i år? Ett av föremålen var stort och intensivt vitlysende - det andra var mindre och avgav ett vitt men inte lika kraftigt sken.

- Visst tror jag att det finns s k flygande tefat och jag tror också att det kan ha varit två sådana jag såg, säger Sigurd Lindberg.

Sigurd Lindberg bor i Gardrungs vid Stenkumla utanför Visby. Det var vid 21.30-tiden på kvällen den 9 eller 10 maj i år han såg fenomenen lysa upp Gotlandshimlen. Det var en stjärnklar och vindstilla kväll.

- Jag hade gått upp på gården för att få lite frisk luft när jag plötsligt fick se ett intensivt lysande föremål som stod stilla på himlen i väster, berättar Sigurd Lindberg. Objektet var större än en stjärna. Intill det stora objektet fanns också ett mindre lysande föremål..

Sigurd Lindberg bedömde det som om föremålen ungefär befann sig över det militära skjutfältet vid Tofta. Han trodde till en början därför att ljusföremålen kunde härröra från någon övning i Tofta.

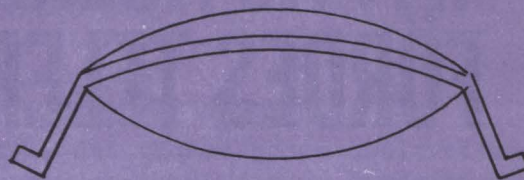
- Men lysgranater står inte stilla på himlen och något flygplan var det då rakt inte.

Sigurd Lindberg ropade på sin granne, Tellerve Voutilainen, som också observerade fenomenet.

- Strax efter det att Tellerve kommit ut började det stora objektet pulsera. Dess sken blev allt intensivare. Sedan började det i hög fart förflytta sig i sydlig riktning. Det mindre föremålet följde efter, dock utan att utstråla pulserande ljus.

Sigurd Lindberg uppger att han följde "himlaspelet" i flera minuter. Föremålen befann sig vid första observationstillfället troligen ca åtta kilometer från Gardrungs. Lindberg följde föremålen tills de försvann bakom ett skogsparti.

(Undersökning: UFO-Gotland) LN

Så här såg föremålet ut enligt Folke Engman och Hjalmar Strömberg - grärfärgat och ungefär av bilstorlek. Under landningen fälldes två "ben" ut från föremålets kropp och fungerade som landningsställ.

Skogsarbetare som såg ljudlöst fenomen landa:

"ONATURLIGT o OTÄCKT"

- Jag upplevde observationen som något onaturligt och otäckt.

Folke Engman var på måndagsmorgonen den 13 maj i år tillsammans med sin kamrat Hjalmar Strömberg vittne till något han betecknar som nästan skrämmande onaturligt vid hembyn Baksjöleden utanför Fredrika. De båda männen, som jobbar i skogen, var vid halvsju-tiden på väg till arbetet i bil då de observerade ett ljudlöst föremål gå ner för landning vid sidan av vägen.

- Det var Hjalmar som först såg föremålet, berättar Folke Engman. Han tyckte först att det var ett flygplan och att det flög förvånansvärt lågt.

- Vi stannade bilen och gick ur för att närmare titta på föremålet som vi uppfattade stod stilla i luften ca 300 meter från vår observationsplats. Fenomenet var helt ljudlöst - även när det landade!

Folke Engman och Hjalmar Strömberg uppfattade föremålet vara ungefär lika stort som en bil och grått till färgen. Under landningsmanövern fälldes två "ben" ut och tjänstgjorde av allt att döma som landningsställ.

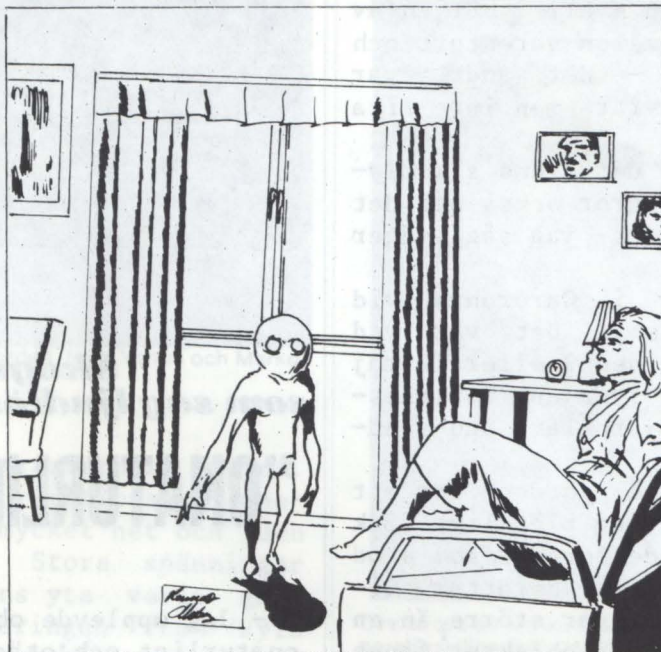
LN

MEDDELANDE

Händelserna i Vallentuna i slutet av mars i år, då bl a en man uppger att han sugits in i en svävande farkost och där blivit undersökt av rymdvarelser, har än-

nu inte färdigundersökts. Det stora utredningsmaterialet som utlovades i förra numret av UFO-Information får därför av förklarliga skäl anstå till en senare tidpunkt.

HYPNOTISERADES AV RYMDMAN FÖRDES TELEPATISKT UPP I UFO!

Av Olle Öhman

"Det var ögon utan pupill" ...

"Jag bara stirrade och stirrade in i dessa brunnar, sögs ned i dem som i en virvel."

"Plötsligt var jag högt uppe i rymden ... inne i en maskin."

"När jag kom tillbaka greps jag av skräck. Jag darrade", säger Elna.

Det finns en "begåvningsreserv" på den psykiska talangens område! Människor som är synska eller har övernaturliga kontakter - folk som kanske lever lite grand i skymundan, en bit vid sidan om den stora allfarvägen och som inte gör så mycket väsen av sig. Hur många av de telepatiskt begåvade, av de människor som haft ovanliga paranormala upplevelser vågar egentligen träda fram och berätta? "Nej för allt i världen, skriv inte om det här", säger mannen eller kvinnan som just nämnt om någon fantastisk händelse, i vilken han eller hon spelat en roll. "Grannarna skulle tro att jag är konstig"...."sånt här kan man då rakt inte tala om i den här bygden." Ja, så kan det låta! Under liknande omständigheter är det ofta bäst att avstå från skrivierna, eftersom anonymiteten i sådana här berättelser merendels brukar uppfattas som ett försök från återberättarens sida att föra läsaren bakom ljuset.

Men för en gångs skull går vi från regeln om att den som berättar också skall lämna ut sin identitet och återger här i korta drag vad en medialt känslig kvinna upplevt under sitt liv. Hon är enligt intervjuarens mening en särdeles ärlig och

rättskaffens människa - men rädd för att ge ut sig till allmänt beskådande. Låt oss här kalla henne Elna.

Tillsammans med mannen Per bor hon en god bit in i den västsvenska skogsbygden, i ett rofyllt hörn av vårt land med spegelblank från den närliggande sjön utanför stugknuten, skogsklädda kullar och närhet till djur och allt slags liv i naturen.

Det är en fager bygd, till en del sluten, till en del öppen, precis som det svenska kynnet kan vara: ömsom svårmodigt, ömsom leende. Sinnet måste i den omgivningen ha god möjlighet att stämma in sig till naturens melodier. Där är en bygd i vilken det ännu finns rum för det ovanliga: kanske tassar trollen i markerna och dansar älvorna på ängen?

Mötte vännens astralkropp

Elna har haft så många besynnerliga upplevelser i sitt liv. En gång för länge sedan - möjligen är det tjugo år tillbaka i tiden - låg hon vaken på natten och vred sig sömlös och orolig av och an. Hon stördes av en hög och spänd jämmer som från människor i stor nöd, vilka ropade ut sin dödsångest. Den hemska natten tog slut så småningom, och lite längre fram på dagen kunde hon i radion höra att 50.000 människor omkommit vid en jordbävning i Japan!

- Där finns ett samband, jag *vet* det, säger hon med intensitet i stämman.

För många år sedan träffade hon ofta ett begåvat och välkänt manligt medium - en man med ovanliga och starka själsliga krafter. En gång när hon befann sig utanför sitt hem, mötte hon en vit skepnad. Då hon senare samtalade med sin vän om detta möte sade han: "den du mötte var min astralkropp, och det var bra att du inte rörde vid den, för då skulle jag ha haft svårt att komma in i den egentliga kroppen igen." Elnas bror hade också gjort samma erfarenhet!

Då började fotografiet röra sig ...

Hennes gode vän, mannen med den starka psykiska kraften, kunde bland annat få föremål att röra sig genom en viljeyttring. Hon hade lagt märke till att han brukade lyfta handen och föra handflatan framför det föremål, som han ville rubba. En kväll satte hon på försök upp handen framför ett foto av vännen, vilket stod inom glas och ram på nattduksbordet. Då inträffade det fantastiska! Ramen började "hasa" fram över bordet, ut mot kanten,

över denna och sedan ned mot hennes ena ben, mot vilket den tryckte sig fast.

- Titta här, säger hon, glaset i ramen sprack den gången, och sen dess har jag inte velat laga det...

En liten figur vid väggen

Kanske den underligaste upplevelsen ändå är den hon hade för en fyra-fem år sedan.

Elna berättar:

- Jag låg uppe i sovrummet en eftermiddag för att vila mig från värken, som ansetter mina leder. Medan jag låg på bädden fick jag plötsligt syn på någonting nere vid väggelementet. Jag stirrade utan att förstå: framför mig stod en liten, besynnerlig figur, en varelse som inte liknade någonting jag sett förut i mitt liv.

- Han kunde väl vara omkring 60 cm hög och 30 cm bred och hade ett väldigt stort huvud - det var som en fotboll ungefär, och ögonen var stora och runda de också. Jag skulle tro att omkretsen på dem var ungefär som på en kaffekopp.

Jag kunde inte slita blicken från dessa ögon, fortsätter Elna. För det första var de ju så stora och ovanliga bara genom detta, men de hade andra egenheter också. Det var ögon utan pupill och de hade ett matt, dunkelt djup som jag inte kan förklara. Jag bara stirrade och stirrade in i dessa brunnar, sögs ned i dem som i en virvel. Så försvann allting för mig, rummet, den lilla figuren, mitt eget jag...

Med ens var jag i en rymdfarkost

Plötsligt var jag ute ur kammaren, högt uppe i rymden! Jag fick en förnimmelse av att befinna mig inne i en maskin, som stillastående svävade i luftrummet. Och jag hörde en röst som förklarade maskinen för mig. Jag letade efter den person som talade till mig men kunde inte se eller finna någon. Men rösten sade, att de som vistades ombord på denna farkost kunde se allt på jorden genom väggarna, men ingen kunde se utifrån och in i maskinen!

- Därinne i farkosten gick jag genom en cirkelrund korridor, och jag minns att jag beundrade ordningen där. Det var så snyggt och städat. Men jag såg inte mycket av maskiner, bara en del knappar.

- Så var jag tillbaka i sovrummet igen! Där låg jag på min säng, lite yrvaken och omtöcknad. Jag tänkte tillbaka på min upplevelse och på den lilla figuren som jag sett vid elementet, iklädd en tätsittande mörk overall eller dräkt. Jag minns

att den satt så tätt över de smala armarna och benen att tyget skrynklade sig vid armvecken.

Sökte läkare för att få råd

Jag tänkte länge, liksom bit för bit, in i vad som nyss hade hänt mig, och då jag insåg vidden av händelsen greps jag av skräck, ja, jag blev så rädd att jag darrade, medger Elna.

Den där upplevelsen och mycket annat ingav henne oro och ängslan. Elna sökte förgäves efter en förklaring, och då hon själv inte kunde finna någon sådan vände hon sig till läkare för att få hjälp och råd. En av experterna sade, att hon hade ett sjätte sinne, men den andre bara viftade bort det hela och skrattade åt henne...

Det är inte så lätt att bli delaktig av en verklighet, som inte passar in i de lärdes vanliga rutmönster.

Per, hennes man, är nog lite tvivlande. - Nej, jag kan då inte tro på sånt, menar han. Ändå berättar Per gärna om vad han själv varit med om och vad han har hört smeden säga, han som verkligen upplevt så mycket besynnerligt.

Ljusboll blinkade åt hund

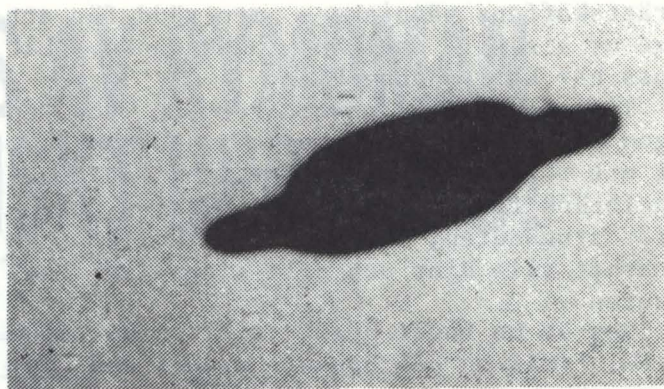
- En kväll när jag var på hemväg, kom en ljusboll farande från skogsbrynet och ut mot vägen, men plötsligt gjorde bollen en tvär gir och susade iväg mot ett hus som låg alldeles i skogskanten. Det var ju lite underligt, säger Per.

Smeden har sett många underliga saker. Per berättar att smeden en kväll fick syn på en sådan där ljusboll som kom rullande. En bit från en grind *tog den ett hopp* över denna. Det brukade alltid ligga en hund vid den där grinden, och när bollen kom farande började hunden skälla ursinnigt.

Vad som sedan hände ger detta otroliga fenomen ännu en fascinerande dimension: ljusgloben stannade på andra sidan grinden och började *blinka* åt hunden: ljusmörkt, ljusmörkt, ljusmörkt.... Och hunden som kände det övernaturligas makt tystnade mitt i skallet.

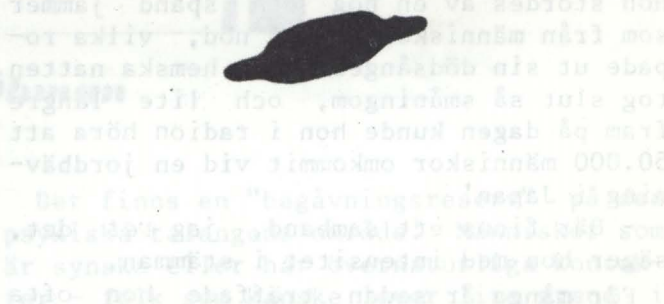
Smeden hade många sådana erfarenheter, och berättade om dem till alla. Men hela bygden är full av historier om "lyktgubbar", ljusfenomen på ängen nere vid sjön, som kusligt lyste upp kvällsmörkret.

Ändå kan ingen förklara riktigt. Underligheterna bara finns där. Och ibland kan det vara svårt att bära på erfarenheter, som man bara delvis förstår sig på och som man inte kan dela med någon annan.

Det här är två delförstoringar av den UFO-bild som presenteras på tidningens första sida.

Tefatet är inte det första som observerats från schweizisk jord. Att det dök upp på nyårsdagen kan naturligtvis vara en tillfällighet – eller kom männerymdfolket för att önska Luganoborna Gott Nytt År?

Som ett komplement till våra tidigare utgivna alkemistiska böcker i serien "Geheime Wissenschaften" utger vi den svenska översättningen av professor Theodor Schaeffers vetenskapliga avhandling om

ALKEMIENS BETYDELSE

i faksemiltryck från år 1909.

En utmärkt lärobok i alkemins problematik och terminologi.

80 sidor, 8°, häftad.

Pris kr. 35:- + porto.

AB G. WENDELHOLM

Box 14069

104 40 Stockholm

KLEN UPPSLUTNING FRÅN LOKALGRUPPERNA NÅGRA FÅ UTFÖR ORGANISATIONSJOBET!

Fylld av förväntningar begav man sig till UFO-Sveriges riksstämma i Jönköping. Men tyvärr infriades inte dessa förväntningar! Främsta orsaken därtill var den dåliga uppslutningen av lokalgrupper till den interna och, framför allt, viktiga förhandlingsdelen. Det var en fåtalig skara från ett begränsat geografiskt område som mött upp.

Nu kan man genast peka på det faktum att för grupper med lång väg till Jönköping, kan resekostnaden bli oöverstiglig. Men med lite god vilja och samarbete skulle utan tvekan fler grupper kunnat delta i riksstämman. Man kan t.ex. samordna resor. Nu kom visserligen kallelsen ut i senaste laget (det får arrangörerna ta på sig och kommande arrangörer tänka på), men det borde ju vara en självklarhet att i god tid höra sig för hos c-gruppen var riksstämman skall hållas. Sedan börja planera resväg, billigaste transportmedel och övernattnings. Höra sig för hos andra grupper: skall ni resa, kan vi på något sätt samordna färden? Eller är det kanske bristande intresse som ligger bakom, finns det kanske helt enkelt inget intresse för att delta i riksstämman?

På riksstämman fattas besluten efter hur medlemmarna röstar. Där finns chansen att påverka och lägga fram den egna synen på UFO-komplexet. Möjlighet finns att fråga c-gruppen: varför gjorde ni så och så. Chansen att risa och rosa.

Utanför förhandlingsborden finns möjligheten att knyta kontakter, få nya idéer och impulser, chansen till verknings-

- ATT INTE FLER MÖTTE UPP I JÖNKÖPING BLEV EN BESVIKELSE.

- ATT SÅ FÅ GÖR SÅ MYCKET MÅSTE VARA FEL.

- ATT SERVICEN SKULLE BLI BÄTTRE OM FLER HJÄLPTES ÅT ÄR TROLIGT.

- ATT LOKALGRUPPERNA UTGÖR UFO-SVERIGES RYGGRAD MÅSTE KOMMA TILL SYNES.

fulla meningsutbyten. Varför tog så få tillfället i akt i Jönköping?

UFO-arbetet vilar helt på frivillighetens grund. Många gör stora personliga uppoffringar i form av tid, pengar och försummat familjeliv. Oftast utan att få ett tack. Ibland blir tyvärr den enda reaktionen helt grundlösa beskyllningar.

Ibland kommer det grus i maskineriet. Men betänker man, att största delen av arbetet utförs av en handfull personer, förstår man varför gruset kommer in. Hjälptes fler åt skulle servicen bli bättre. Informationsmängden skulle öka och även nå ut snabbare. Större PR-satser skulle kunna göras. UFO-Information skulle bli bättre.

Det kan inte heller vara riktigt, att en stor del av det ekonomiska ansvaret skall vila på en enda person. Anta att intresset tryter, blir UFO-Sverige då som det raserade korthuset?

Då och då efterlyses i UFO-Information uppgifter om vad lokalgrupperna gör. När man sedan hör sig för hos Motala, visar det sig att ingen reaktion uppstått.

Enligt mitt synsätt borde det vara en självklarhet för lokalgrupperna att rapportera om sina aktiviteter till moderorganisationen. Låter man tanken löpa iväg skulle det, om alla grupper kontinuerligt avgav verksamhetsrapporter, kunna upprättas någon form av idébank, där grupperna kunde utbyta idéer och erfarenheter.

Lokalgrupperna utgör ryggraden i UFO-Sverige. Ett intimare samarbete verkar utan tvekan främjande för alla parter. För alla arbetar vi ju för samma sak.

Frank Östergren

UFO-Sverige kan äntligen presentera en saklig och allsidigt utformad informationsbroschyr! Det är ett omsorgsfullt arbete som nedlagts på att göra denna introduktion så faktisk och innehållsrik som möjligt. Eftersom ämnet är oerhört omfattande har det också gällt att hålla sig inom realistiska ramar.

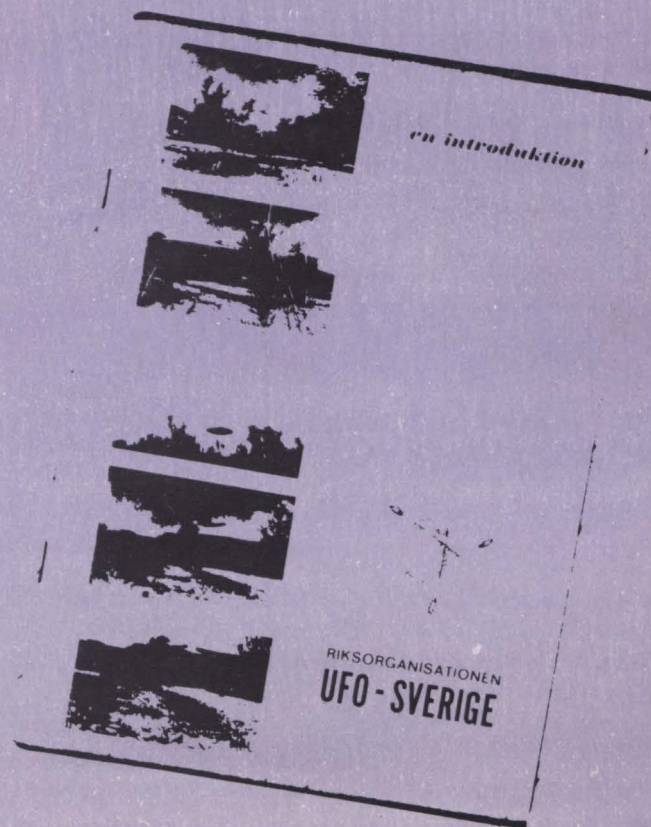
Det är emellertid ingen tvekan om att folderns författare - som blygsamt nog inte framträder med sitt namn - lyckats i sin presentation av såväl UFO-problemet som riksorganisationen UFO-Sveriges arbetsuppgifter och målsättning.

Som introduktion till hela detta komplex av frågor och teorier om "UFOs", deras framträdande och reaktionen hos allmänhet och vetenskapsmän bör broschyren vara förträfflig. Förutom det ytterst angelägna avsnittet om UFO-Sverige och de metoder som tillämpas vid undersökningar av UFO-händelser och information till allmänheten, innehåller häftet också organisationens *stadgar*.

Du som vill orientera dig i UFO-frågan och de möjligheter du själv har att ta aktiv del i arbetet bör snarast skaffa dig ett exemplar.

Läs broschyren! Tänk igenom frågorna! Stöd UFO-Sverige!

SAKLIG BROSCHYR OM UFO-SVERIGE SOM ALLA BÖR SKAFFA SIG!

Naturlig storlek

UFO-SVERIGE märke
i blått och gult.
Av självhäftande siden.
Kan fästas på bilar,
jackor, väskor, etc.
Kostar 6:- inkl. porto.

10 st. UFO-affischer
(2 olika motiv)
för 5:-
A3 format.
Visar sammanställning
av "rymdmotiv"
från biblisk tid

Rekvireras från UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3
Postgiro 8 43 25-0, C. A. Jonzon.